

DÖRNYEI KÁLMÁN: BANKI MESÉK

1. A befektetési alapok és a házinyulak

– C&T Bank, Nagy Károly. Üdvözlöm! Miben segíthetek?

E szavakkal veszem fel a telefont a mai napon immáron hatvanadszor, a hónapban kétezredszer, ez évben több mint tízezredszer, pályafutásom alatt pedig körülbelül száznegyvenzedik alkalommal.

Fekete, fűzős cipő, sötét zokni és nadrág van rajtam. Öltözékemet sárga ing igyekszik színesebbé tenni. Arcomon barátságos mosollyal fogadom újabb ügyfelem hívását, remélve hogy örömet szerzek neki, és ezáltal magamnak is. Egész konzervatív öltözködésem arra épül, hogy cégünket megfelelően tudjam képviselni. Telefonon keresztül minden átmegy, különösképp igaz ez a ruházatra. Például amikor egyik nap az ebédnél leöntöttem az ingemet, és félmeztelenül ültem vissza dolgozni, akkor több ajánlatot is kaptam a telefonon érdeklődő hölgy ügyfelektől... meg egy férfitől is...

Asztalomon katonás rendben sorakoznak a különböző szabályzatok, hirdetések, díjjegyzékek és általános szerződési feltételek dossziéi.

– Miben segíthetek? – sóhajtom a kagylóba, mert ügyfelem egyelőre nem mutat hajlandóságot verbális kommunikáció kezdeményezésére.

Aztán hirtelen életjelet ad magáról, és azt mondja:

– Ööö...

– Igen? – kérdezem érdeklődve, és félretolom a hiteligénylés eljárásrendjéről szóló utasítást, melyet a telefon csörgéséig élvezettel tanulmányoztam.

– Ööö... ööön gép? – kérdezi tőlem ügyfelem. Hangja alapján egy idősödő bácsikához van szerencsém.

Hosszú másodpercekig egyikünk se szólal meg, majd megtöröm a csendet:

– Nem vagyok gép.

– Tessék mondani, biztos, hogy nem gép? Mert én már nem akarok többet az automatával beszélgetni. Egy emberrel szeretnék beszélni.

Kissé elbizonytalanodom. Belenézek a falitükörbe. Kitátom a számat, és nem látom a robotra utaló fémvázat, bár a biotechnológiai fejlődés következményeként lehet, hogy titkos cégek már az emberektől megkülönböztethetetlen szerkezeteket képesek létrehozni, amik vagy akik még magukról sem tudják, hogy valójában robotok. Azon kívül, hogy mosolyom egy árnyalatnyival haloványabb a megszokottnál, határozottan embernek tűnök.

– Kérem, higgye el, ember vagyok! Miben segíthetek?

– Akkor jó! – könnyebbül meg. – Engem ez az izé... nyulas dolog érdekel.

Más esetben megrökönyödéssel vegyes érdeklődéssel fogadom e szavakat. Most azonban megkönnyebbülten sóhajtok fel.

Két hete fut a Gyarapodó Alap kampányunk, melynek keretében nagy, fehér házinyulakat ábrázoló plakátokkal tapétáztuk ki az országot.

Belekezek betanult mondandómba:

– Gyarapodó Alap termékünk lehetőséget biztosít önnek, hogy részesüljön a közép-európai tőkepiacok által elérhető hozamból. Amennyiben a kiválasztott nagyvállalatok jól teljesítenek, és árfolyamuk emelkedik az adott tőzsdéken, akkor akár többszörösét is elérheti ezzel a megtakarítási formával, mintha bankbetétbe helyezné el a pénzét. A befektetés minimális kockázatú, hiszen ha mégis kedvezőtlenül alakulnának a piaci körülmények, az ön tőkéje garantált, amennyiben kivárja a lejáratot. Ha pedig pénzre van szüksége a futamidő alatt, bármikor a piaci áron, néhány napos átfutási idővel hozzájuthat befektetése egészéhez vagy egy részéhez. Azonban a tőkepiacok jellegéből adódóan mindenképpen inkább hosszú távú megtakarításként ajánljuk.

Elhallgatok néhány másodpercre, hogy ügyfelemnek legyen ideje feldolgozni a hallottakat.

– Ez nagyon jónak tűnik!

A beszélgetés kezdeti zökkenői már eltűntek a fejből, mosolygó szemekkel folytatom:

– Amennyiben megnyerte tetszését, bármelyik fiókunkban befektetheti pénzét. Van valamilyen konkrét kérdése a termékkel kapcsolatban?

– Ööö... igen. Legyen olyan jó, és mondja már meg nekem, hogy hogyan lesznek ebből nekem nyulaim?

Nagyot sóhajtok, gondolatban az égiek segítségét kérem, jógaülésbe helyezkedem, és monitorom háttérére, egy zöld pálmafákkal tarkított mesés óceánpartra vetem pillantásom, majd így szólok:

– Tehát, amit mi itt kínálunk önnek, az egy értékpapír, azon belül befektetési jegy, még pontosabban egy tőke- és hozamgarantált alap – tájékoztatom ügyfelemet a lehető legnagyobb nyugalommal. – Ön bemegy bármelyik fiókunkba, elhelyez egy bizonyos összeget, amit majd később hozammal növelt értéken felvehet. Ezt a termékünket reklámozzuk a rengeteg nyúllal, utalva rá, hogy úgy fog szaporodni a pénze, akár a nyulak.

Néhány másodpercig egyikünk sem szólal meg. A háttérből egy traktor zúgása hallatszik. Ügyfelem szomorú hangon azt mondja:

– Akkor ebből nem lesznek nyulak.

– Sajnálom, de nem lesznek. A C&T Bank nem értékesít nyulakat.

– Hát az nagy baj! Olyan szép nagy jószágok vannak itt a képen.

– Igen, valóban azok – Még bólogatok is, hogy a megnyugtató egyetértés átsuhanjon a telefonvonalon.

– Nekem kettő tucatra is szükségem lett volna!

– Sajnos egy sincs. Segíthetek-e még valamiben?

– Nem, köszönöm!

– Én is köszönöm a hívását! Viszonthallásra!

2. Az ördög ajándéka: hitelkártya

A következő ügyfelem az automata rendszerünkben megadta telefonos kódjait, így hívása azonosítva érkezik. Amint felveszem a telefont, rögtön megjelennek a képernyőn az adatai. Köszöntöm, mire az iránt érdeklődik, hogy mekkora a számláján rendelkezésre álló összeg. Tájékoztatom felhasználható egyenlegéről, és már bontaná is a vonalat, amikor eszembe jut valami:

– Nyilvántartásunk szerint ön még nem rendelkezik bankunk hitelkártyájával! Megengedi, hogy néhány mondatban ismertessem a hitelkártya tulajdonságait?

Kérdésem nem arra vezethető vissza, hogy túl rövidnek találtam a beszélgetésünket, vagy hogy unatkoznék. Havi tervszámunk van hitelkártya ajánlásra, illetve értékesítésre. Mivel a hónap utolsó napja van, ezért igyekeznem kell. Szerencsére már csak egyetlen darab hiányzik, hogy ne legyen veszélyben a bónuszom.

– Hitelkártyaaaaa???! – kérdez vissza az ügyfél olyan tónusban, hogy rögtön meg is bánom, amiért fel mertem tenni a kérdést. – Hallgatom – mondja vészjósló hangon.

– A hitelkártya előnye, hogy egy hitelkeretet biztosít, melyet bármikor bármire felhasználhat, és ráér utólag visszafizetni. Egyaránt használhatja vásárlásokra, és készpénzfelvételre is, de inkább vásárlásra célszerű használni, mert ott nincs tranzakciós díj. A felhasznált hitelkeretről minden hónapban számlakivonatot készítünk. Ezt követően 15 naptári napos türelmi időn belül kell a törlesztendő összegnek a hitelkártya-számlára beérkeznie. Amennyiben úgy dönt, hogy a teljes tartozását rendezzi a türelmi időn belül, akkor a vásárlásaira a bank nem számít fel kamatot. A hitelkártyához külföldi tartózkodás esetén biztosítás is jár automatikusan.

Miközben beszélek, olyan megmagyarázhatatlan érzés fog el, mintha egy időzített bombán ülnék. A megérzéseim általában be szoktak válni. Kissé remegő hangon folytatom:

– A hitelkártya éves díja, a kamatok és egyéb költségek az aktuális hirdeteményünkben tekinthetők meg. Amennyiben kívánja, a hirdeteményt az általános szerződési feltételekkel együtt elküldhetem önnek postán vagy e-mailben.

Ügyfelem eddig bírta szó nélkül, számtalan év elfojtott dühével csap le rám:

– Maguk bankosok tettek tönkre milliókat azzal, hogy a több mint 40%-os kamat és a szándékosan hiányos tájékoztatásuk miatt teljesen eladósodtak. Sajnálom, hogy maga is olyan ember, aki képes néhány ezer forintos jutalékért a kártyával embertársait becsapni. Bár a maguk bankja még a jelzáloghitel igénylésénél is hitelkártyát szóz a szerencsétlenekre, akik nem mernek ellentmondani!

– Uram, a hitelkártya igénylésekor a következő kérdést célszerű feltenni: akar-e egy olyan szolgáltatást összességében évi 5-6000 forintért, ami lehetővé teszi, hogy ha néhány hetes anyagi problémái adódnának, ne kelljen a szomszédhoz rohannia pénzt kérni, hanem a kártyájával bármikor vásárolhasson a hitelkerete terhére? Ha a türelmi időn belül visszafizeti a felhasznált hitelt, akkor kamatmentesen vette igénybe azt. Ha ezen egy-két hét alatt nem fogja tudni visszafizetni a teljes tartozását, akkor inkább igénybe se vegye a hitelkeretet!

– Nagyon szép, hogy mindezt elmondta, csak hogy az emberek ezt így nem gondolják át.

Bár nem látja ügyfelem a telefonon keresztül, de egyetértően bólogatok, és azt mondom:

– Egy fontos tanácsom van minden ügyfelemnek: Mielőtt bármilyen szerződést aláírnának, mely a pénztárcájukat érinti, olvassák el alaposan!

– Ebben látja, igaza van. Lehet, hogy maga mégis csak egy korrekt ember.

– Köszönöm! Segíthetek még valamiben?

– Igen. Intézkedjen, hogy csökkentsék a hitelkártya kamatokat!

– Meglátom, mit tehetek – mormolom a kagylóba.

3. A trükkös játékmester maga alakítja a szabályokat, s közben még az élőholtak is megtámadnak

Néhány percig nem csörög a telefon. Ezt az időt az új utasítások és hirdeteményváltozások átböngészésére használom. Nem árt tisztában lenni az aktualitásokkal, már csak azért sem, mert havonta tesztet írunk belőlük, melyeknek az eredményétől is függ, hogy kapunk-e bónuszt vagy sem. Persze az esetleges éves jutalom kiosztásánál sok egyéb tényező is számít. A hitelkártyán kívül még az olyan statisztikák is mérvadóak, hogy például hányadik csöngésre vesszük fel a telefont.

Éppen készülök kikapcsolni a telefont, hogy kirohanjak a vécére, de egy pillanattal elkésem, a készülék idegesítően csörögni kezd. Magamban morgolódva fogadom a hívást.

– C&T Bank, Nagy Károly. Üdvözlöm! Miben segíthetek?

– Nagy Károlyt mondott, ugye? – kérdezi, és hallok a telefonon keresztül a toll sercegését, ahogy felírja nevemet egy papírra. Ez semmi jót nem szokott jelenteni. Talán a rengeteg szerepjátékkal töltött év lehet az oka vagy a tegnap éjszaka megnézett brutál fantasy film, hogy *úgy érzem magam, mint egy lovag, akinek hamarosan egy dühödt élőholt hordától kell megmentenie birtokura várát.*

A gonosz sereg vezére rideg hangon így szól:

– Nos, én is mondhatnám, hogy üdvözlöm, de nem teszem. A legkevésbé sem áll szándékomban üdvözölni önt. Mielőtt rátérnék a lényegre, válaszoljon, ingyenes-e a hívás?

– Nem, uram, helyi hívásnak számít. Ha nem Budapestről hív, bankunk átvállalja a különbözetet – mondom, *miközben képzeletben letekintek a várfalról.*

– Hát ez röhejes! Ezt a szarrágóságot! No, de mit is várhatna az ember maguktól?!

Elhallgat, én meg a „meg nem hallás technikáját” alkalmazom, és nem reagálok utolsó mondataira.

– Itt van még?! – kérdezi. – Le ne merje tenni a telefont, maga sennkihááááziiii!!!!!!

– Amennyiben kulturáltan tudjuk folytatni a beszélgetést, nem bontom a vonalat – felelem, és *figyelmeztetésképp ráteszem a kezem nem létező kardom markolatára.*

Olyan zaj szűrődik át a telefonon, mint amikor valaki egy összecsavart papírköteggel – esetleg számlakivonattal – erőteljesen az asztalt csapkodja. *Az élőholt sereg egyelőre nem indul meg, csak morognak és vonyítanak. Kicsivel később mintha mozgolódás támadna soraikban. Az egymásba gabalyodottan dülöngélő zombik és csontvázak sorai egy háborgó tenger vad hullámaira emlékeztetnek. Félő, hogy hamarosan elborít bennünket a szökőár.*

Na, itt sem fogok tudni hitelkártyát elpasszolni!

Ügyfelem így szól:

– Kézhez kaptam az egyoldalú szerződésmódosításról szóló értesítésüket. Előjáróban leszögezem, hogy ez az utolsó beszélgetésem a maguk gusztustalan bankjával, és lépéseket teszek más bankoknál, ahová átvihetem a betéteimet. Biztosan találok olyan pénzügyintézetet, amelyik nem él vissza a gazdasági fölényével. A mérhetetlen kapzsiságuk és a túlzott kockázatvállalásuk miatt van az egész világgazdasági válság. Az önök által küldött levél még az olyan nyugodt vérmérsékletű emberek számára is bicskanyitogató, mint amilyen én vagyok. Én nem hatalmaztam fel önöket arra, hogy egyoldalúan módosíthassák a szerződéseket! Nekem sincs jogom azokat önhatalmúlag megváltoztatni. Maguk sem tehetik meg!

Ó, Uram! Irgalmazz! Megindult a halálon túli sereg. Védjétek a falakat! – a közelemben ülő kollégáimra nézek. *Elszántan harcolnak az élőholtakkal.*

Érzem, szabadságot kellett volna kivennem mára. *A sereg parancsnoka felé vetem magam előre szegezett karddal...*

– A levelünkben arról írtunk önnek, hogy a korábbiakhoz képest az új törvényi szabályozás értelmében a jövőben csak akkor kerülhet sor az ügyfélre nézve kedvezőtlen egyoldalú szerződésmódosításra, ha bizonyos feltételek bekövetkeznek. A bankok innentől kezdve csak a jogszabályban meghatározott esetekben jogosult módosítani a szerződéseket. Levelünk tehát nem arról szól, hogy bankunk változtatott az önnel kötött valamely fennálló szerződésen, hanem tájékoztatja önt, hogy ezentúl az egyoldalú szerződésmódosítást milyen törvényben előírt feltételek mellett teheti meg. Ez a törvénymódosítás az ügyfelek érdekének védelmében történt!

Kardunk éles robajjal összecattan. Innen egy tapodtat sem jutsz tovább, rohadék!

Egy lélegzetvételnyi szünet után így folytatom:

– Egy banknak vagy egyéb nagyvállalatnak – például mobiltársaságnak, áramszolgáltatónak stb. – a jellegéből adódóan nincs lehetősége arra, hogy egyenként leüljön több százezer ügyféllel tárgyalni arról, hogy mit szólnának hozzá, ha például 50 forinttal megemelkedne a havi díj, mondjuk az infláció emelkedése miatt. A számlanyitáskor aláírt szerződésben ön, én és minden ügyfél tudomásul veszi, hogy bizonyos feltételek fennállása esetén a bank egyoldalúan módosíthatja a szerződéseket, a Felügyelet ellenőrzése mellett. Ha a módosítással valaki nem ért egyet, a szerződés díjmentesen felmondható.

Az ügyfél kicsit felemeli a hangját:

– Az önök által felsorolt okok akkor is elfogadhatatlanok! Nyilván a bank ilyen módon is növelni akarja nyereségét. A levélben megfogalmazott egyoldalú szerződésmódosítási okok szinte mindenre vonatkozhatnak, ilyen lehet például ha a bank által igénybevett technikai eszközök, ingatlanok használatáért, bérletéért fizetett költségek vagy például a postai vagy internet szolgáltatási díjak hátrányosan változnának az önök számára. Vagyis önök bármikor, korlátozás nélkül egyoldalúan módosíthatják a szerződéseket. Az ezzel való fenyegetőzésük pedig egyszerűen minősíthetetlen.

Hátratántorodok. Az éles penge belevág húsomba. Nem tűnik súlyosnak a seb, nem futamodom meg.

Hasogatni kezd a fejem. Nem tudom eldönteni, hogy ügyfelem-e az oka, vagy a teremben tartózkodó majdnem félszáz kollégám keltette hangzavar – mintha egy dühödt méhraj dongna körül.

Ez a kardpárbaj kezd nagyon elhúzódni, s az erőm egyre fogy.

– Elnézését kérem, amennyiben a kiküldött levél hangvétele sértőnek találta! Nem állt szándékunkban megsérteni. Azt, hogy a kondíciók az ügyfél számára kedvezőtlenül csak különösen indokolt esetben változzanak, most már a bankok és a felügyelet által közösen kidolgozott magatartási kódex is szabályozza.

– Ne vágjon a szavamba! Ki fizeti a telefonhívást!? Maga vagy én!? Hát persze, hogy én! Úgyhogy maradjon csendben és hallgasson, ha már nem képes felfogni, miről is beszélek. Persze mit is várhatna az ember az olyanoktól, mint maga.

– Te bűdös paraszt, hogy rohadnál meg!

A telefonomon van egy gomb, amit ha megnyomok, akkor az ügyfél nem hallja, mit mondok. Néha ez nagyon jól jön. A közelemben ülő kollégák idegesen rám mosolyognak. Visszaállítom a hangot.

Ügyfelem így szól:

– Egy pillanatra, mintha elment volna a vonal. Ha már ennyi pénzt lenyúlnak tőlünk, legalább egy normális telefonos rendszerre telhetne belőle. De hol is tartottam? Ja igen! Azért kötöttem szerződést, mert előírták a munkahelyemen. Ha nem teszem, nem kapok fizetést. Nem volt választásom. Kényszerítettek rá, maguk meg előírják a további játékszabályokat. Maga szerint ez így rendben van?!

Mivel azt mondta, hogy ne vágjak a szavába, ezért nem felelek, amit jobban is teszek, mert lélegzetvétel nélkül folytatja panaszlitániáját.

– Lehet önökkel úgy is szerződést kötni, hogy ne csak az önök érdekei érvényesüljenek? Látniuk kellene az ügyfelek érdekeit is! Ha nem csak a pénz lebegne a szemük előtt, akkor olyan levelet írtak volna, amiben közlik, hogy tisztelik a jogszabályokat, de még inkább azokat, akiknek a pénzéből élnek, és nem kívánnak az ügyfél rovására, olyan okok miatt szerződésváltással élni, amiről nem ő tehet. Mindig nyögvenyelősen intézték az ügyeimet, de ezt még betudtam a tapasztalatlanságuknak és a belső szabályok merevségének. Sajnálom, hogy egy ilyen nagypofájú, drága multi-szörnyeteggé váltak. Ingyenélők! Az egész kurva válság maguk miatt tört ki!

Hátrálnom kell egy lépést, hogy el tudjam kerülni az élőholt sereg vezérének újabb gonosz támadását. Aztán beugrom a lendülő kard mögé, és...

– Elnézését kérem a kellemetlenségért! – mondom.

– Ki vagyok segítve az elnézésével – feleli. *Erőteljes csapásommal szinte kettévágom a fejét. Lecsapja a telefont. Az élőholt úr vörösén izzó szemei fennakadnak, kihuny belőlük a fény. A vezér nélkül maradt horda fejvesztve menekül.*

A francba! Elfelejtettem ajánlani a hitelkártyát. Kíváncsi vagyok, hogyan reagált volna rá a fazon. Hosszú még a nap. Majd a következő ügyfelemre rászólok egyet.

Gyorsan kihasználom a lehetőséget, és kimegyek a WC-re.

Kicsit bánom, hogy nem hívtam fel rá ügyfelem figyelmét, hogy nem a mi bankunk, sőt egyáltalán nem is a magyar bankok miatt tört ki a világgazdasági válság, s hogy a felelőtlen hitelezés mindig két szereplőn múlik: a bankon és az ügyfélen. A bankok a gazdaság vérkeringése. Ha a szomszédtól olcsóbb hitelhez lehet jutni, akkor hozzá célszerű fordulni, de ha nem segítene, akkor a bank egy lehetőséget kínál, amivel bárki belátása szerint élhet, vagy nem élhet. A bérek kényelmes folyósításához pedig igenis nagyszerű találmány a folyószámla. A folyószámla és a bankkártya olyan kényelmi és szükségtermék, mint a mobiltelefon. Sokkal biztonságosabb folyószámlán tartani az összeget, mint otthon a párna alatt. *A lényeg az, hogy visszavertem az élőholt hordát. A csatát ugyan megnyertem, de a háborúnak még koránt sincs vége!*

4. Kinél kamatozik a pénz, míg az utalt összeg elér az egyik bankból a másikba?

A vécéről visszatérve következő ügyfelem hívásáig pénzügyi oldalakat nézegetek a neten. Egy érdekes cikkre bukkanok. Arról írnak benne, hogyan lett kisemmizve sok ember, akik kárpótlási jegy-hasznosító társaságoknak adták oda jegyeiket még a 90-es években. A kárpótlási jegyekért cserébe az ezeket hasznosító társaságok részvényeit kapták meg a kisbefektetők úgy, hogy az adás-vételkor óvatlanul felhatalmazták a társaságot, hogy az helyettük a közgyűléseken eljárjon. A cégek ezt kihasználva olyan társaságok részvényeit vásárolták meg a kisbefektetők pénzén, melyek a saját érdekeltségi körükbe tartoztak, s gyakorlatilag értéktelenek voltak. Míg a kisbefektetőknél maradtak a jegyeket hasznosító társaságok immáron értéktelen részvényei, addig a felvásárolt cégek korábbi tulajdonosainak birtokába került a kisbefektetők összességében többmilliárdos vagyona. A konstrukció kiállta a törvényesség próbáját.

Több percen keresztül nem érkezik hívás. Gondolataim újra elkalandoznak a fantázia birodalmában. *Bár az élőholtak támadását sikeresen hártottuk, még sincs okunk ünnepelni. A birtokúr magához hívat, és közli velem, hogy az ostrom alatt elrabolták a lányát. Haragtól eltorzult arccal beszél hozzám, mintha én lennék az oka a történeteknek.*

Csörög a telefon. Felveszem, és köszöntöm ügyfeletem.

– Üdvözlöm! Dr. Wágner Achillesnek hívnak – mutatkozik be. – Magyarázatot szeretnék kapni rá, hogy a fiókjukban péntek délután leadott átutalásaimat miért nem teljesítették? Ezeknek az összegeknek még aznap vagy szombaton, de legkésőbb ma reggel meg kellett volna jelenniük a számlámon. Hétfő délután van, és az összeg még sehol. A másik banknál, ahova az összeget elutaltam, már érdeklődtem. Ott azt mondták, hogy még nem érkezett be hozzájuk a pénz. Azonnal intézkedjen az utalás teljesítésével kapcsolatban!

A birtokúr arra utasít, hogy kutassam fel a lányát, és szabadítsam ki a rablók fogságából. Azonban nekem fogalmam sincs, hogyan találhatnám meg a lányát, meg amúgy sem ezért kapom a zsoldom. A vár védelmére esküdtem fel. Így a szerződésre hivatkozva megpróbálok másra hártani a feladatot.

– Vissza kell, hogy kapcsoljam az automata rendszerünkbe azonosításra, mert így csak általános információkat tudok mondani – felelem ügyfelemnek.

– Ne kapcsolgasson sehova! Már maga a hatodik ember, akit kapcsoltak. Megmondtam a nevem: Dr. Wágner Achilles!!! Keressen rám a rendszerben, és intézkedjen!

Miközben magamban káromkodom, körmömet lassan végighúzom az asztallapon.

Nincs mit tenni, kénytelen vagyok meghajolni a birtokúr akarata előtt. Megpróbálok minél több információt megtudni, melyek előrébb vihetnek a feladat végrehajtásában, és egyúttal finoman puhatolózom, hogy mekkora extra jutalomra számíthatok, ha sikerrel járok.

– Volt elegendő fedezet a számláján az utalások teljesítéséhez? – kérdezem.

– Persze, hogy volt! Nem látja a rendszerben?!

– Péntek délután körülbelül hány órakor adta le a megbízást?

– Három órakor, de ezeknek az adatoknak benne kell lenniük a rendszerükben. Nézze csak meg a gépében! A mulasztásuk miatt nem tudok határidőre teljesíteni az üzleti partnerem felé. Számítsanak rá, hogy a késedelem miatt keletkező káromat, ha önként nem rendezik, polgári peres úton fogom magukon behajtani!

A zsupori birtokúrnak nem nagyon akar megnyílni a pénztárcája, még így sem, hogy a lánya élete a tét. Prémium helyett inkább azzal fenyeget, hogy ha kudarcot vallok, kerékbe töret. Azonnali intézkedést vár tőlem. Felhívom a figyelmét, hogy egy ilyen kaland előkészületeket igényel, nem vághatok neki fejetlenül a rengetegnek.

– Tisztelt uram! Mint azt már mondtam önnek, a telefonos automata rendszerünkben elvégzett azonosítás nélkül csak általános információkban tudunk segíteni. Jelen esetben, ha péntek délután lett leadva a megbízás, akkor azt ma, azaz hétfőn indítottuk el, és a másik bank holnap jóvá kell hogy írja az összeget a kedvezményezett számláján.

– Ez felháborító! És ha mondjuk lélegeztető gépre kellett volna az összeg?! Akkor maguk miatt akár meg is fulladhatnék, ugye?! Nem igaz, hogy nem tudja meggyorsítani az utalás teljesítését?!

Tájékoztatom a birtokurat, hogy mindent megteszek, hogy a lehető leggyorsabban elindulhassak, de... előtte ki kell hallgatnom a várnépet, hogy megtudjak minden részletet, illetve mindenképp érdemes lenne egy látnok segítségét is kikérni.

– A magyarországi forintutalások lebonyolítása egy független szervezeten, a GIRO-n keresztül történik. Ez a társaság biztosítja a bankok közötti utalások zavartalan lebonyolítását.

– Hihetetlen, hogy a mai világban nem képesek azonnal teljesíteni a megbízást! – vág a szavamba. – Persze értem én! Addig is maguknál kamatozik a pénz. Jól jön önöknek az a kis plusz kamatbevétel. Így már világos, hogy miért ilyen lassú a rendszer.

Itt egy kicsit tamáskodnom kell.

A páncéлом és a fegyvereim rendbe tétele, illetve a lovam felmálházása időbe telik. Ezek elengedhetetlen dolgok a küldetés sikeres teljesítéséhez. Emlékeztetem, hogy a Fekete Kamarás lovagrend tagja vagyok, s mindig pontosan tudom, hogy mikor-mit kell tennem.

– Tisztelt uram, a pénze nem a bankunknál van az utalás teljesítése alatt, hanem a GIRO-nál áll. És a rendszert mindennek nevezném csak lassúnak nem. Naponta sokszázezer tranzakciót, sokmilliárd értékben bonyolítanak le ezen keresztül, zavartalanul. Bevezetése óta egyetlen alkalommal sem fordult elő olyan meghibásodás, amely fennakadást okozott volna az országos pénzforgalomban. A GIRO indulásától kezdve minden nap teljesítette a feldolgozásokat, egyetlen nap sem „esett ki”, egyetlen nap feldolgozásait sem kellett hiba miatt megismételni. Továbbá a rendszer felépítése biztosítja, hogy az adatokhoz illetéktelenek ne juthassanak hozzá, és ne módosíthassák azokat.

– Még szép, hogy biztonságos, ezt el is várja az ember. De mi van akkor, ha nekem azonnal szükségem van a pénzre?

A birtokúr továbbra is az azonnali indulásom mellett érvel. Megmondom neki, hogy ha rögtön vissza akarja szerezni a lányát, akkor ne az én segítségemet kérje, hanem az istenekét.

– Lehetősége van internetes rendszerünkön keresztül utalni. Ott, ha időben adja meg a megbízást, még aznap megérkezik a pénz a kedvezményezetthez. Azonban létezik az úgynevezett VIBER utalás is. A VIBER, azaz Valósídejű Bruttó Elszámolási Rendszer, lehetővé teszi két bank között az azonnali utalást. Ön is leadhat nálunk ilyen megbízást, abban az esetben, ha azt szeretné, hogy bankon kívüli átutalása néhány órán belül jóváírásra kerüljön a jogosult számláján.

– Az internet az ördög találmánya! Azonban ha van ez a VIBER-es lehetőség, akkor miért nem hívták fel rá a figyelmemet!?

Az istenek segítségét kérni bölcs dolog, de ahhoz hogy eredményes legyen, nem árt egy főpap közreműködése, ami nem kis költségekkel jár, továbbá egy értékesebb áldozati tárgy is szükségeltetik hozzá.

– Mind a VIBER mind a GIRO utalás szerepel a hirdetményben. A hirdetmény, mely a banki kondíciókat, díjakat tartalmazza, megtalálható kifüggesztve minden fiókunkban, illetve elérhető a honlapunkon is. A VIBER utalások kezelése sokkal körülményesebb, sokkal nagyobb ráfordítást igényel, mint a GIRO utalásoké. Ezért számottevően nagyobb a tranzakciós díja.

A birtokúr úgy dönt, hogy teljes mértékben megbízik bennem, ne zargassuk az isteneket.

– Inkább azt mondja meg nekem, hogy mikor érkezik meg a pénteken leadott utalásom.

Biztosítom a vár urát, hogy legkésőbb holnap neki tudok vágni az útnak.

– Ha péntek délután adta le, akkor az olyan mintha ma adta volna le, vagyis hétvégén még az ön számláján volt a pénz. Ma beküldésre került a GIRO-ba, amit a másik bank már holnap reggel meg kell hogy kapjon. Tudok még valamiben segíteni? Hitelkártya ajánlatunk érdekelné önt? Ha megengedi, néhány mondatban ismertetném, hogy miért lenne hasznos önnek a hitelkártya.

– Már van hitelkártyám önöknél – feleli morcosan.

A fenébe!

– Ennek igazán örülök! Köszönöm a hívását! Viszonthallásra!

Mielőtt fogadnám egy újabb ügyfél hívását, felállok egy pillanatra asztalomtól. *A várúrral való találkozás után* gyorsan elbúcsúzom egy kollégámtól, aki éppen elhagyni készül a termet... végleg. *Ő volt az a lovag, aki a várkisasszony biztonságáért felelt. Sajnos nem volt elég éber, amikor az ominózus esemény történt, és a figyelmetlensége közrejátszott abban, hogy a várúr lányát elrabolták.* Az utóbbi időben rendszeresen előfordult, hogy nem vette fel harmadik csörgésre a telefont. Többször figyelmeztette a vezetőség, hogy javítson a munkatempóján, de nem igazán sikerült neki. Úgyhogy végül így járt. *Számúzték.* Nem mindenki bírja a pörgést.

5. Babakötvény, avagy: „Hol laksz Pistike?” – kérdezi az óvónéni. Mire Pistike: „Nem tudom, de a számlavezetőm a C&T Bank.”

Csörög a telefon.

Éppen látnokért szalasztanék egy futárt, amikor dörömbölnek a kapun. Ajtónállóink jelentik, hogy megérkezett a jövendőmondó. Szemöldököm felszalad. Ez tényleg tudhat valamit!

Felveszem a telefont. Kellemes női hang köszönt a vonal túlsó végéről.

Nem is akárhogyan néz ki a jósnő. Egy igazi szépség. Hosszú, szőke haja van és dús keblei. Odasietek hozzá, hogy beszámoljak neki a birtokúr lányának elrablásáról, de már mindenről tud. Hajlandó segíteni.

Ügyfelem az újszülött gyermeke számára szeretne start-számlát nyitni, és időnként megtakarítani egy kisebb összeget.

Fizetségképpen csak annyit kér a látnoknő, hogy vegyük magunkhoz újszülött gyermekét, és gondoskodjunk róla. Csak nem meglátta a saját szomorú jövőjét? Nem feszegetem a témát. Viszont sajnos mi nem tudjuk befogadni a gyermekét.

– Start-számlát már nem lehet nálunk nyitni. Kérem, forduljon az államkincstárhoz – mondom, miközben egy legyet hessegetve majdnem leverem az asztról a monitort. A betolakodónak sikerül elmenekülnie, de legalább a monitorom nem tört össze. Mindeközben a lábammal véletlenül belegabalyodom az asztal alatti vezetékbe, és kirántom számítógépem csatlakozóját a falból. A képernyő elsötétedik.

– Azért lenne olyan kedves, és elmondaná nekem, hogy mi is az a Start-számla? – kérdezi.

Lehajolok gyorsan, hogy visszadugjam a kábelt, de nem érem el a konnektort, viszont jól bevágom a homlokomat az asztal szélébe.

– Áaaa...aaa az életkezdési támogatás jelenleg egyszeri 42.500 Ft-os állami támogatást jelent. Ez az összeg az államkincstárnál további megtakarítással gyarapítható, Start-számla nyitásával, ahol infláció plusz 3 százalékos kamattal helyezhető el babakötvényben a megtakarítás.

– Vállalnom kell, hogy rendszeresen befizetek rá? Például havonta?

Nem válaszolok azonnal, mert lefoglal, hogy négykézláb mászkálok az asztal alatt a konnektort keresve. Jobbra-balra kolléganőim hosszú lábainak erdeje vesz körül.

Megvan a konnektor! Számítógépem csipogva újraindul. Nincs kedvem visszamászni a felszínre. Fekve sokkal kényelmesebb az ügyfélszolgálati munka. Nem is értem, miért kell ülve fogadnunk a hívásokat. De jó lenne most egy kispárna! Túl rövid volt az evolúciós

fejlődés, ami alatt két lábra álltunk. Az ember gerince nem ülésre és állásra való. Egész nap feküdni kellene mindenkinek. De hol is tartottam?

– A befizetések mértékét nem kell előre meghatározni. Minden esetben ön dönti el, hogy az adott évben, hónapban mekkora összeget kíván a Start-számlára helyezni. Ami fontos, hogy a befizetések után állami támogatás jár. Mértéke a befizetett összeg 10%-a, de legfeljebb évi 6.000 Ft.

– Értem. És hogyan tud a gyermekem majd hozzájutni a megtakarításhoz?

Egy utolsó pillantást vetek szemben ülő kolléganőm lábára, aztán kitolatok az asztal alól. Az ügyfél kérdésére már a székemben ülve válaszolok. Azaz csak válaszolnék, mert hirtelen újra megszólal.

– Sírni kezdett a gyerek! Most le kell tennem a telefont. Mindenképp nyitni fogok Start-számlát! Köszönöm még egyszer!

– Én is köszönöm a hívását! Örülök, hogy segíthettem!

A látoknő elégedett volt azzal, amit mondtam. Azt tanácsoltam neki, hogy forduljon a Szeretet Istenének papjaihoz és hivatkozzon Mandragora nővérnél rám, akkor biztosan gondoskodni fognak a kölykéről. Máris közli, hogy látja a várkisasszonyt egy ló hátára kötözve, és egy útjelző táblát, ami Lotregar város felé mutat.

Lotregar az nagyon jó hely. Olcsó kocsmák és odaadó örömlányok. Azonban mindezek ismerete nélkül is odamentem volna, mert valószínűleg a lotregari fővarázsló segítségével is szükségem lesz, ha meg akarom találni a birtokúr lányát. A jósnő távozni készül, azonban még egy információt sikerül kiszednem belőle. Mégpedig azt, hogy ki volt az áruló, aki beengedte a rablókat a várba.

Utam a főkomornyik szobájába vezet.

6. Adathalászok

Keresztülcsörtetek a folyosón, és egyenesen beleütközöm az áruló főkomornyikba. Remegve görnyed előttem, és nem mer a szemembe nézni. Igyekszem visszafogni haragomat.

Következő ügyfelem az automata rendszerünkben azonosította magát.

– Üdvözlöm Farkas úr! Nagy Károly vagyok – mondom, és tájékoztatom a főkomornyikot, hogy tudok az árulásáról, s csak arra vagyok kíváncsi mielőtt levágnám a fejét, hogy van-e mentsége tetteire.

Ügyfelem így szól:

– Üdvözlöm, uram! Kaptam az önök bankjától egy e-mailt, melyben adategyeztetésre szólítottak fel, és az internetes és telefonos azonosítóimat kérték a levélben. Érdeklődni szeretnék, hogy valóban önök küldték-e a levelet?

Az áruló főkomornyik arról próbál meggyőzni, hogy én voltam az, aki az ostrom alatt felkerestem, és arra kértem őt, hogy mutassa meg nekem a várból kivezető, illetve a várkisasszony szobájához vezető titkos folyosót. Állítása szerint a követelésemet alátámasztandó még egy tekercest is lobogtattam előtte a várúr pecsétjével.

– Nem, Farkas úr. Biztos, hogy nem bankunktól kapta az e-mailt. Ugyanis se mi, se más bank nem kérhet e-mailben azonosítókat. Ráadásul a telefonos titkos kódját csakis ön ismerheti. Azt még a bank dolgozóinak se szabad elárulnia!

– Lehet probléma abból, ha megadtam az azonosításhoz szükséges kódjaimat?

– Igen, hiszen így illetéktelen személy kezébe jutottak a kódjai, aki visszaélhetett velük. Megadta az azonosítóit?

– Sajnos igen – mondja bűnbánó hangon.

Ujjaim pörögni kezdenek a klaviatúrán. A számítógép lassan töltöget. Kínos csend áll be a vonalban. Addig is...

... megkérdezem a főkomornyiktól, hogy birtokában van-e a tekercs, amit állítása szerint én adtam neki. Előveszi köpenye alól, és a kezembe nyomja. Megdöbbenve tapasztalom, hogy az irat tényleg arról szól, hogy menekítem ki a várkisasszonyt a titkos folyosón keresztül. Ráadásul a birtokúr pecsétje is ott virít rajta. Ahogy elmélyülten bámulok magam elé, az irat hirtelen köddé válik, mintha nem is létezett volna. Egy pillanatig döbbenetlenül állok, majd rájövök, hogy illúzió mágia állhat a háttérben. Csak nem egy varázslóval van dolgunk?! A főkomornyik szavait több ór is alátámasztja, akik esküsznek rá, hogy látták, amikor az ostrom alatt átadtam neki a tekercsset.

Hát persze! Felvette az alakomat egy illuzionista, s a hamis dokumentummal rávette a főkomornyikot, hogy elárulja a vár titkos alagútrendszerét!

Végre betölti a gép az ügyfél tranzakcióit.

– Azonnal megnézem, hogy történt-e visszaélés a számlájával kapcsolatban. Ebben a hónapban egy tranzakciót látok. Egy devizautalást mai nappal egy romániai bankszámlára egy millió forint értékben...

Ügyfelem nem reagál. Valószínűleg most kap a szívéhez, én meg szemét módon hagyom pár pillanatig, hogy had izzadjon, pedig látom, hogy az utalást bár már elindította bankunk, de még tudnánk sztornózní. Most megjegyzi egy életre, hogy titkos kódot nem szabad kiadni.

– Ön adta le az utalást?

– Nem – nyöszörgi.

– A számítógépem szerint ön két órával ezelőtt bejelentkezett a telefonos rendszerünkbe, és devizautalást indított. Ezek szerint nem ön volt?

– Te jószágos ég!!! Nem én voltam! Oda minden pénzem – elkezd zokogni.

– Kérem, nyugodjon meg. Letiltom a telefonos és internetes elérhetőségeit, így azokkal a továbbiakban nem fognak tudni visszaélni. Kérem, hogy keresse majd fel személyesen bármelyik fiókunkat személyigazolványával és lakcímkártyájával, ahol az ön azonosítását követően újra aktiválhatja a szolgáltatásokat, és új kódokat adhat meg. Megtenné, hogy átküldi az ügyfélszolgálatunk e-mail címére az adathalász levelet, hogy továbbíthassam illetékes munkatársaimnak, akik megteszik a szükséges lépéseket ez ügyben?

– Igen, természetesen – dadogja. – Mi lesz most a pénzemmel? Vissza tudják szerezni, vagy elveszítettem?

A főkomornyik az állása miatt aggódik.

– Megnézem, mit tehetek. Egy kis türelmét kérem – felelem, majd iszom egy korty teát, aztán így szólok:

– Rendben, ne aggódjon, az utalást sztornóztam.

– Akkor nem tűnt el a pénzem?!

– Az összeg maradéktalanul visszakerült a számlájára. Nyugodjon meg!

– Az ég áldja meg! Köszönöm a segítségét! El se tudja képzelni, hogy megkönnyebbültem.

– Örülök, hogy segíthettem! Mit szólna hozzá, ha beállítanám sms szolgáltatásainkat a számlájához? Rögtön értesülne sms-ben, ha valaki a kódjaival belép a telefonos vagy az internetes rendszerünkbe, illetve így minden tranzakcióról tájékoztatást kapna.

– Köszönöm! Legyen olyan jó, állítsa be, és nyugtasson meg! Biztos, hogy már nem tudnak hozzáférni a számlámhoz?

– Sem telefonon, sem interneten. Még ön sem! Kérem, hogy a szolgáltatás újraaktiválása miatt legyen szíves felkeresni valamelyik fiókunkat.

Büntetésképp hosszú zarándokútra küldöm a komornyikot.

– Köszönöm még egyszer!

– Nagyon szívesen.

Miközben elköszönünk egymástól, e-mailben továbbítom a visszaélésekkel foglalkozó részlegünknek a történeteket. *Atkozott illuzionista! Nem lesz könnyű a nyomára bukkannom.*

7. Zárolt whisky a bankszámlakivonaton

Hirtelen rádöbbenek, hogy az egész ostrom is csak illúzió lehetett. Valójában nem is támadták meg élőholtak a várunkat. Csak a saját agyunkban léteztek a vérszomjas lények. A katonáimon lévő sebeket saját magunk okozhattuk. Egymással küzdöttünk! Az egész szemfényvesztésnek az volt a célja, hogy a várkisasszony őrizet nélkül maradjon. Óriási hatalmú illuzionistával állhatok szemben.

Csörög a telefon. Felveszem, és üdvözlöm az új ügyfelet, mire így szól:

– Jó napot! Kezemben tartom a múlt havi számlakivonatukat, és a végén azt látom, hogy kártyaforgalom miatt zároltak 15.998 forintot. Több ezer forint levonása mire megy el ilyen esetben? Én ugyan nem adtam engedélyt önöknek, hogy zárolják a pénzem. Mi ez az összeg? Hiába böngészem a hirdetményüket, nem találok választ rá. Tudom, hogy így telefonon keresztül nem mondhat konkrét információkat. Elég ha általánosságban válaszol. Például: egy kártyahasználat díja 5000 forint? Vagy ez az éves kártyadíj, vagy a postaköltségek kerülnek ennyibe? Kell a pénz a milliós bónuszokra, igaz?

A tenyerembe temetem az arcom.

Kincstárnokom ki van akadva, hogy túl sok ezüstérmét vételeztem az útra. No, de hát kell a pénz a lovam etetésére, és a fogadóiban sincs ingyen a szállás és főleg az információ, na meg a pia.

– A számlakivonaton akkor szokott zárolt tétel szerepelni kártyaforgalom címen, ha függő státuszban van valamilyen megbízás – hadarom.

– És ez mit jelent?

Összeszedem a gondolataimat.

– Ez leggyakrabban akkor fordul elő, ha az adott hónap vége felé készpénzfelvételre vagy vásárlásra használta a kártyáját, és így a tételt a számlakivonat készítéséig még nem könyvelték le. Kivonataink a zárolás feltüntetésével lehetővé teszik, hogy a tényleges aktuális egyenlegről értesüljön. Ilyen esetben a következő havi számlakivonaton már lekönyvelt tételként szerepel a kártyás tranzakció, az összeg pedig kikerül a zárolás alól.

– Nem egészen értem.

Megpróbálok lassabban beszélni. Bár sejtem, hogy ez nem fog sokat segíteni.

– Minden egyes kártyás tranzakciónál először zárolás alá kerül a tétel. Ha sikeres volt a bankkártyás tranzakció – vagyis a szolgáltató visszajelzése bankunk felé megtörténik (erre maximum 30 nap áll rendelkezésére) –, akkor kerülhet sor a lekönyvelésre. Nem volt önnek a hónap végén véletlenül egy vásárlása 15.998 forintos értékben?

– Most hogy mondja, vettem két üveg whiskyt ekkora értékben.

– Akkor ez az összeg lett zárolva. Ezt már elköltötte, és míg nem könyveljük le, így szerepel a kivonaton.

– Na jó, akkor rendben vagyunk! Azért tolmácsolja a vezetői felé, hogy világosabban is fogalmazhatnának a kivonatokon!

– Természetesen továbbítom észrevételét az illetékes kollégáinknak. Másban segíthetek? Például hitelkártyája van már önnek? Ismertethetem a termék előnyeit?

– Nem, köszönöm!

– Akkor köszönöm a hívását! Viszonthallásra!

Magam mögött hagyom a várat, és vágátára ösztökélem lovamat. Előlem nem fog meglógni az illuzionista, legyen bármekkora is a hatalma.

8. Állampapírok és kötvényalapok, avagy: miért ér kevesebbet, ami több?

Zöldellő lombok alatt, csobogó patak mentén haladok. A folyamatos vágától megizzadok, a lovam is fáradni kezd. Egy kis, korhadt fahídnál megállok. Szomjúságomat oltom a patak

kristálytisza vizével, majd rövid pihenő után folytatom utamat. Beérek egy gyalogos vándort, aki gondterhelt arccal néz rám.

– Jó napot kívánok! Feri vagyok – mutatkozik be következő ügyfelem. – A minap a fiókos munkatársuk rám tukmált valamit. Na, mondja már micsodát!

– Értékpapírt? – barkochbázom.

– Iiiigen, azt hiszem. Bár ő más szót használt... izé, megvan, kötvényalapról beszélt. Van ilyenjük?

– Igen. Kötvényalap befektetési jegyeket forgalmazunk fiókjainkban.

– Ez az! Ilyet vettem én is. A minap hallottam a rádióban, hogy a kötvényhozamok növekednek, aminek meg is örültem, egészen addig, míg meg nem kaptam a havi kimutatásukat. Nem hogy nem kamatozott a pénzem, hanem még annyit sem ér, mint amennyit betettem. Elhiszem, hogy maguknak is élniük kell valamiből, de azért ez már felháborító. Emelkednek a hozamok, az én pénzem mégis kevesebbet ér. Ezt magyarázza meg nekem!

A vándor elpanaszolja, hogy nemrég összefutott egy idegennel. Nagyon sürgős lehetett a dolga, mert egy zsák aranyat ajánlott fel a lovaiért cserébe. Azt hitte, hogy remek üzletet csinált, azonban az aranyérmék egy idő után kavicsokká változtak. Addigra azonban az idegen már messze járt.

Jó úton haladok! Az illuzionista újabb áldozatához van szerencsém.

Megpróbálom elmagyarázni a jóembernek, mi az oka, hogy az aranyaiból kavicsok lettek.

– Azért csökkent a kötvényalap értéke, mert emelkedtek a hozamok! A kötvényalap jegyeinek árfolyama és a kötvényhozamok alakulása között pont ellentétes az összefüggés. Ha emelkednek a hozamok, akkor csökken az egy jegyre jutó nettó eszközérték, mégpedig azért, mert csökken az értékpapírok jelenértéke.

– Ebből egy szót sem értettem! Ide figyeljen! Nekem azt mondták, hogy ez a befektetés állam által garantált hozamú papírokat tartalmaz. Akkor hogyan csökkenhetett az értéke?

– Egy állampapír, ha kivárja vele a lejáratot, akkor mind a befektetett tőkét, mind a garantált hozamot biztosítja. A fix hozam mellett azonban az állampapíroknek van egy aktuális piaci árak, árfolyamuk, vagy más néven jelenértékük is. Ha növekednek a piacon az állampapírhozamok, akkor csökken az ön befektetésének jelenértéke, hiszen az ön papírja továbbra is, változatlanul ugyanazt az alacsonyabb hozamot biztosítja, amin megvette anno.

– Nézze kérem! Én egyszerű munkáscsaládból származom. Nem értek a pénzügyekhez. Megpróbálná nekem ezt úgy elmagyarázni, hogy én is megértsem?

– Persze – mondom határozottan, aztán egy kicsit töprengök, majd így szólok:

– Tegyük fel, hogy vesz a piacon egy zsák krumpli magot 100 forintért, azzal a céllal, hogy elülteti, és az egy év múlva pontosan annyit terem, amit 110 forintért tud majd eladni.

Ügyfelem félbeszakít.

– Álljunk meg egy pillanatra! A krumplit gumóból szoktuk szaporítani, és nem magból.

– Köszönöm szépen a pontosítást. Akkor gumókat vesz.

– Mekkora zsák krumpliról beszélünk?

Nagyot sóhajtok.

– Most a példa és az egyszerűség kedvéért a zsák mérete nem számít. Tehát 100 forintért megveszi, és egy év múlva 110 forintot fog érni. Na már most! Ha a gumóvételt követő napon a piacon megjelennek olyan szupergumók, melyek 1 év alatt akkorára nőnek, hogy 120 forintért lehet őket eladni, akkor mi történik az ön gumójának értékével? Mivel az ön gumója egy év múlva csak 110 forintot fog érni, ha ön most el akarná azt adni, körülbelül 90 forintért találna rá vevőt, hiszen a vevő elvárja, hogy a befektetése már nagyjából 20 forintot hozzon egy év alatt. Vagyis hiába ér majd 110 forintot az ön krumplija egy év múlva, a jelenértéke körülbelül 90 forintra csökkent.

– Akkor én ezek szerint rossz krumplit vettem – mondja szomorúan.

A vándor kezdi felfogni, hogyan működnek az illuzionista varázslatok. Haragosan kiszórja zsákjából a nemrég még aranyaknak hitt köveit, és összetörten lerogy a földre. „Micsoda romlott világ” – morogja.

– Sajnos így van – felelem halkán, aztán valamivel vidámabban hozzátésem. – Azonban nem érdemes elkeserednie! Minden érmenek két oldala van. Az elemzői várakozás szerint konjunktúra várható, javulni fognak a gazdasági kilátások, és ez mind a kötvényhozamok csökkenését vonja maga után. Ha esnek a kötvényhozamok, akkor extra mértékben fog növekedni a kötvényalap árfolyama. Mert ugye, ha a piacon már csak alacsonyabb hozammal kaphatók államkötvények, akkor az ön korábban magasabb hozammal megvásárolt kötvényének értéke rögtön emelkedni fog.

– Azt hiszem, kapiskálom. Ez jobban hangzik.

– Sok sikert kívánok a befektetéséhez!

– Köszönöm! Viszonthallásra!

– Egy pillanatot várjon, kérem! Hallott már a hitelkártyákról?

– Nem igazán, de nem is érdekel semmilyen hitel, amíg van pénzem.

– A hitelkártya egyik nagy előnye, hogy kamatmentesen veheti igénybe a hozzá tartozó hitelkeretet. A bank megelőlegezi önnek a vásárlásai költségét, és a pénze addig is a befektetéseiben kamatozhat. Így már jobban hangzik?

– Nem. Teljes mértékben hitelelles vagyok.

– Akkor elnézést, hogy feltartottam. Köszönöm a hívását! Viszonthallásra!

Közjáték

A következő hívás eltér a megszokottól.

– C&T Bank, Nagy Károly. Üdvözlöm! Miben segíthetek? – kérdezem.

Suttogó, rekedt hang szól a telefonba:

– Tíz perc múlva felrobbantom a tetves bankjukat, szemétládák!

– Tessék?! Legyen szíves megismételni, amit mondott. Recsegett a vonal. Azt hiszem, rosszul hallottam.

– Ne szórakozzon velem, maga mocskos disznó! Pontban tizennégy órakor a levegőbe repítem a kibaszott épületet, minden görénnyel és patkánnyal együtt!

Először arra gondolok, hogy jelentenem kellene a dolgot a vezetőimnek. Aztán az jut az eszembe, hogy akkor – mint ahogy az múlt héten is történt – kiürittetnék az egész épületet, és a sok ügyfél feleslegesen várakozna a vonalaknál, nekünk meg úgylis le kellene dolgoznunk később az elmaradt órákat.

– Miért áll szándékában felrobbantani az épületet? – kérdezem csendesen, hogy a kollégáim ne hallják.

Ügyfelem bontja a vonalat.

Miközben készülök fogadni a következő hívást, reménykedem, hogy nem hallgatja vissza senki az iménti beszélgetést.

9. Külföldi kártyás tranzakciók, avagy adakozzunk szegény Visának is

Hangja alapján a következő ügyfelem egy fiatal férfi.

Bemutatkozunk egymásnak, és megkérdezem, miben segíthetek. Közben ránézek az órámra, és megállapítom, hogy egy-két perc múlva elképzeltető, hogy felrobbanunk.

– Meg tudná mondani, kérem, hogy mi a különbség a valuta és a deviza között? Úgy látom a honlapjukon, hogy eltér egymástól a kettő árfolyama.

Órámra pillantgatva felelek:

– A valuta az adott ország pénze. A deviza pedig az erre a pénzre szóló követelés. Vagyis a valuta a kézzel fogható pénz, a deviza pedig a számlákon nyilvántartott összeg. A két árfolyam között azért van eltérés a devizaárfolyam javára, mert sokkal költségkímélőbb elektronikus úton lebonyolítani a pénzmozgást, mint biztosítani a készpénzt hozzá.

– Hogyan tudok a legkedvezőbbben pénzt váltani, ha külföldre megyek? Van önöknél számlám, de forint alapú. Bankkártya is tartozik hozzá.

Nehezen tudok összpontosítani, állandóan az órára pillantgatok, s közben azt kezdem el számolgatni, mennyit is érhetek holtan a különböző életbiztosításaimnak köszönhetően. Azonban ez nem akadályoz meg abban, hogy kielégítő választ adjak ügyfelemnek.

– Számlájáról fel tud venni eurót, USA dollárt és sok egyéb valutát. Azonban az átváltás valuta eladási árfolyamon történne. Ennél kedvezőbb, ha külföldön, ahol csak lehet, bankkártyájával fizet a vásárlásoknál. Ekkor ugyanis deviza árfolyamon történik az átváltás. Ráadásul a bankkártyás vásárlásért se belföldön, se külföldön nem számítunk fel tranzakciós díjat.

– Az számít, hogy milyen típusú a kártyám?

Órára nézek. Ahogy fogy a robbantásig hátralévő időm, egyre gyorsabban kezdek beszélni.

– A kártyakibocsátó társaság az, ami számít. A külföldön végzett bankkártyás tranzakciókat ugyanis a nemzetközi kártyaszervezet a saját elszámolási pénznemére konvertálja. Ha Visa kártyát használ, akkor a kártyatársaság USA dollárra vált át a saját árfolyamán. Ha Maestro-t vagy Mastercardot, akkor pedig euróra történik az átszámítás. Értelemszerűen ha például Maestro-val vagy Mastercarddal euró-övezetben tranzaktál, akkor a kártyatársaság részéről nincs átváltás. Bankunk ezt az USA dollárban, illetve euróban beérkező összeget a saját elszámolási számlánkon történő terhelés napján érvényes USA dollár (illetve Maestro- vagy Mastercard-nál euró) deviza árfolyamunkon átszámítja forintra, és terheli vele az ön bankszámláját. Az átváltás napja és árfolyama előre nem meghatározható. Amikor az adott szolgáltató visszajelez bankunknak, hogy valóban sikeres volt a tranzakció (erre maximum 30 nap áll rendelkezésére), akkor könyvelhetjük le a tételt, és terhelhetjük meg vele számláját. Addig az összeg zárolás alá kerül a nemzetközi kártyatársaság által meghatározott árfolyamon, ami így a forinterősödés-gyengülés függvényében kis mértékben el fog térni a számlán terhelt tényleges végösszegetől.

Most kellett volna meghalnom.

– Huh! Köszönöm a kimerítő választ. Tehát ha Olaszországba megyek, akkor Mastercardot használjak inkább?

– Igen, szerencsésebb, hisz Visa kártya esetén kettős konverzió lenne. Az eurót a Visa átváltaná USA dollárra, amit aztán bankunk forintra konvertálna. Tehát jelen esetben valóban célszerűbb Mastercardot vagy Maestro-t használnia, mert így az euró közvetlenül forintra lesz átváltva.

– Rendben! Akkor nincs is több kérdésem. Köszönöm!

– Én köszönöm a hívását! Kellemes napot kívánok!

Úgy tűnik, ma sem robbanunk fel. A következő hívásnál már el is felejttem az esetet.

Újra a lovamon ülök, és miközben keresztülvágtatok egy gázlón és átugratok néhány kidőlt fatörzsön, a lemenő nap fényében gyönyörködöm.

10. Folyószámlahitel avagy a gépek uralma

Egy kis faluban ér utol az este. Lakói nyugtalanul rohangálnak, szitkozódznak. Koszos, szakadt ruhákat viselő gyerekek és nők siránkoznak a rozoga viskók által körbezárt kis téren. Az egyik természetesebb asszony felém közeledik. Rút, akár egy varangy, s a szaga a rothadó mocsarak bűzére emlékeztet.

Aggódó női hang szól a telefonba. Bemutatkozik, bediktálja a számlaszámát, és rögtön a tárgyra tér:

– Kaptam egy levelet önöktől, melyben azt írják, hogy bankszámlámon a jóváírások összege jelentősen lecsökkent, és hogy gondoskodjak a folyószámlámra történő jóváírások összegének megfelelő mértékéről a szerződési feltételek szerint, ha azt akarom, hogy jelenlegi folyószámla–hitelkeretem megmaradjon. Ez mit jelent az én esetemben?

A parasztasszony elkeseredett hangon tudatja velem, hogy a birtokuruk felszólította őket, hogy fizessék meg az éves adójukat, különben rájuk uszítja katonáit.

Úgy érzem, hogy ez ügyben nem igazán tudok segíteni. Az asszony szájszagától émelygés tör rám. Megpróbálom minél gyorsabban, de azért illedelmesen lerázni a vén csoroszlyát.

– A számlájával kapcsolatban konkrét információkat telefonon keresztül csak akkor tudunk kiadni, ha erről ön úgynevezett Telebank szerződésben rendelkező írásban a bankfiókban. Kötött ilyen szerződést? – kérdezem.

– Nem, de minden egyéb adatomat meg tudom mondani önnek.

– Nagyon sajnálom, de a szabályzat szerint csak amennyiben Telebank szerződést kötött – ami egyébként díjmentesen igényelhető a fiókjainkban –, tudunk telefonon keresztül konkrét számlainformációkat kiadni. A szerződéskötéskor kap egy azonosító számot illetve ön választhat egy titkos kódot, amit csak ön ismerhet. Ezen két kód automata rendszerünkben történő együttes megadása felel meg a fióki azonosításnak.

– Akkor nem tud segíteni a folyószámlahitelem megmaradásával kapcsolatban? – kérdezi, miközben kifújja az orrát.

„Maga mégiscsak egy lovag! Kérem, hallgasson meg, és tegyen értünk valamit!” – mondja a parasztasszony, majd elmeséli, hogy egy férfi jelent meg a falujukban, aki pont úgy nézett ki, mint a király adószedője. Az uralkodó címere díszelgett selyempalástján és a zászlókon is, melyeket két oldalról lovagok emeltek a feje fölé. Az utasítására odaadták neki minden pénzüket. Egyikük sem sejtette, hogy nem igazi adószedőkkel van dolguk. Csak akkor jöttek rá, hogy átverték őket, amikor a földesúr katonái is megjelentek a pénzüket követelve, de addigra már az idegennek nyoma veszett.

Átkozott illuzionista! Már megint az ő enyves keze van a dolokban! Elmagyarázom a parasztasszonynak is ugyanazt, amit az útszéli vándornak. Egy gonosz illuzionistával hozta össze őket a sors. Ez a varázslóiskola az emberek megtévesztésére specializálódott.

– Folyószámlahitelnél az igénybe vehető kölcsön összege a számlára érkező rendszeres havi bérjellegű jóváírások nagyságától függ. Ha ezen jóváírások átlagos összege lecsökken, akkor annak függvényében automatikusan csökkentésre vagy megszüntetésre kerülhet a hitelkeret, melyről írásban értesítjük. Erről kaphatott ön is levelet.

– Tisztában vagyok azzal, hogy a rendszeres átutalás csökkenése miatt a hitelkeret csökkenthető, illetve megszüntethető. – *Azt mondja az asszony, hogy ő is konyít valamicskét a mágiához. Boszorkánypraktikáiért, bájitalaiért és csodakenőcseiért faluszerte tisztelik, úgyhogy nem az érdekli, hogy milyen varázslattal szedték rá, hanem az, hogy mi lesz most velük pénz nélkül.* – Fél éve munkahelyet váltottam és kevesebb lett a keresetem. Ezenkívül a múlt hónapban műtétem volt, ami miatt jelenleg is betegállományban vagyok. Tehát a munkahelyem nem szűnt meg, csak a táppénz összege sokkal kisebb, mint a korábbi rendszeres munkabérem volt. Ha majd újra munkába álllok, akkor ismét érkezik elegendő összeg a számlámra. Jelenleg a hitelkeretem teljes összegére szükségem van. Ha ezt most elvonnák tőlem, nem is tudom, mit csinálnék. Kérem, nem lehetne méltányossági alapon eltekinteni a hitelkeretem csökkentésétől?

A falusiak pénze odalett, a földesúr katonáit pedig nem fogják meghatni a történetek.

– Nagyon sajnálom, de mi itt telefonon keresztül, azonosítatlan hívás esetén nem tudunk konkrét ügyekben eljárni. Egyébként a folyószámlára érkező rendszeres jóváírásokat egy számítógépes algoritmus ellenőrzi, s ha azok nem felelnek meg a szabályzatban foglaltaknak,

akkor a program automatikusan kiállítja a figyelmeztető levelet, s ha nem történik ezután sem megfelelő mértékű jóváírás a számlán, akkor automatikusan megszüntetésre vagy csökkentésre kerül a hitelkeret a számítógépes program által. A számítógép döntését sajnos sem én, sem a fiókos ügyintézők nem tudják felülbírálni. Őszintén sajnálom!

Halk szipogást hallok a vonal túlsó feléből.

– Kérem, ne sírjon!

– Hetek óta az ismerősöktől, szomszédoktól kölcsönkapott minimális pénzből, és étkezési utalványomból tartom fent magam – hüppögi. – A szüleim meghaltak, egyedül vagyok, nincs már kitől kölcsönkérnem. Arra sincs pénzem, hogy a számláimat fizessem. Vagy eszem vagy a számláimat próbálom rendezni, de gyakran még kenyérre se telik. Gyomorrákkal műtöttek. Kérem, nem tudná elintézni, hogy megmaradhasson a hitelkeretem!? Segítsen, kérem!

Egyre kényelmetlenebbül érzem magam tehetetlenségemben. Sajnos gyakran előfordul hasonló eset. Múlt héten egy asszony azért sírt a telefonban, mert egy lakást akart venni, és már letette érte a foglalót. Az ingatlan megvételéhez hitelre lett volna szüksége, s az igénylésnél kiderült, hogy szerepel a Központi Hitelinformációs Rendszerben (régábbi nevén: BAR listán), ugyanis több évvel ezelőtt egy korábbi hitel törlesztésénél 90 napnál hosszabb ideig a minimálbért meghaladó késedelembe esett. Hiába hitte azt az ügyfelem, hogy mivel a hitelt már régen, rendben visszafizette, nem lesz semmilyen következménye az átmeneti késedelembe esésnek. Aki erre a listára rákerül, az a tartozás rendezésétől számítva több évig nem kaphat hitelt egyetlen magyar pénzintézetnél sem. Szegény asszony zokogott, hogy ha nem kapja meg a hitelt, akkor nem tudja kifizetni a lakást, és elveszíti a többmillió foglalat. Sajnos nem tudtam segíteni neki. Végső mentsvárként azt javasoltam, hogy próbáljon meg olyan hitelközvetítőt keresni, aki nem nézi a hitelezési múltját, vagy próbálkozzon akár külföldön hitelhez jutni – az ottani bankok ugyanis nem látják, hogy rajta van-e a BAR listán.

– Nagyon sajnálom, nem tudok mit tenni – felelem bocsánatkérő hangon jelenlegi ügyfelemnek is. – Ha tizenötödikéig beérkezne a számlára minimum a hitelkeretének felét elérő utalás, akkor megmaradhatna a teljes hitelkerete.

– Nem érti, hogy nem fog érkezni ekkora összeg?! Hiszen még a gyógyszereim kiváltására sincs pénzem!? – üvölti.

A parasztasszony egyre elkeseredettebben mered rám. Megijedek, hogy a végén még valamilyen átkot szór rám. Hallottam már olyan lovagról, aki a férfiasságára mondott boszorkányátok miatt nem tud boldoggá tenni egyetlen nőt sem. A távolból szomorú gyerekszemek vizslatnak. Milyen elvetemült ember lehet az, aki képes kifosztani ilyen nincsteleneket?!

– Sajnálom! Ha a hitelkerete módosításra, esetlegesen megszüntetésre kerülne, és így a számlája mínuszba menne át, egyeztessen behajtási csoportunkkal, ahol a kollégáim készséggel állnak rendelkezésére.

– Ez minden amit mondani tud?!

Talán ha személyesen beszélne a birtokúrral, elképzelhető, hogy találnának valamilyen megoldást.

– Nézze, azt javaslom, keresse fel személyesen a számlavezető fiókját, ahol a számlatörténete alapján megnézik, hogy mennyivel csökkenhet a hitelkerete, illetve tanácsadóink ismertetnék önnel az esetleges szóba jöhető egyéb hitellehetőségeket.

– Gondolja, hogy ezek után még hitelképes vagyok?

– Ingatlan van a nevében?

– Igen, amiben lakom, annak egy része az enyém.

– Akkor akár még szabad felhasználású jelzáloghitelről is lehet szó. Annak ráadásul jobb a kamatozása, mint a folyószámla-hitelnek. Kérem, legyen szíves a bankfiókban személyesen érdeklődni a lehetőségeiről.

– Felkeresem a fiókot.

– Köszönöm a hívását, és elnézését kérem, hogy nem tudtam segíteni – mondom, és nyomott hangulattal leteszem a telefont.

Gyorsan odébbállok a faluból, és az egész éjszakát lóháton töltöm.

11. A kevés pénznél csak a sok pénz rosszabb

A felkelő Nap első fénysugarai megvilágítják Lotregar város égbe meredő őrtornyait. A birodalom híres dárдавetői azóta merednek prédára leső ragadozó madárként a tájra, mióta a vörös sárkányok hada három emberöltővel ezelőtt lecsapott a városra. Bár e félelmetes szörnyek eltűntek e vidékről, az ormótlan fegyverek továbbra is éjjel-nappal bevetésre készen állnak. Végigfuttatom tekintetem a számtalan épületen, és elbizonytalanodom. Hogyan leszek képes ebben a labirintusban az illuzionista nyomára bukkanni? Vágtára ösztökélem lovamat, egy kicsit lelassítok a féldomborműves városkapunál, melyet egy hegyi óriás sem lenne képes betörni, s meg sem állok az előljáró palotájáig. Ott aztán türelmesen megvárom, míg a nagyúr hajlandó fogadni egy magamfajta zsoldos lovagot. A Fekete Kamarásoknak kijáró tisztelet, no meg a megfelelő markokba potyogtatott ezüstérmék megteszik hatásukat, s hamarosan az előljáró fogadótermében találom magam. A hatalmas mennyezetet tartó oszlopok között a királyunk trónját is megszegyenítő méretű vaskos kőtrón díszesleg. Megvárom, míg a tucatnyi ékszerrel felcicomázott előljáró rám emeli tekintetét.

Csörög a telefon. Újabb ügyfelem, meg sem várva a bemutatkozásomat, meglehetősen komoly problémával fordul hozzám.

– Tisztelt uram! A következő a gondom: van 50 millió forintom. Meg tudná mondani, hogy mit csináljak vele? – kérdezi feszült hangon. *Az uraság int, hogy megszólalhatok.*

Elmesélem az előljárónak, amit az illuzionistáról tudok, majd megmondom neki, hogy fel akarom keresni a város fővarázslóját. Ingyen azonban nem fog segíteni a mágus, s még csak nem is fogadna, ha nem csillogtatnék meg egy nagy halom aranypénzt az ajtónállói előtt. Természetesen felhívom az előljáró figyelmét, hogy ha anyagilag támogatja a küldetésemet, és sikerül elkapnom az illuzionistát, a személynyvesztő összelopkodott vagyonából kamatostul vissza tudom majd fizetni a kölcsönt.

– Nagyon kedvező kamatokkal helyezheti el bankunknál a megtakarítását – mondom.

– Nem a betéti kamatokra vagyok kíváncsi, azt megnéztem a hirdeteményükben. Az érdekelne, hogy mennyire lenne biztonságban önöknél a pénzem?

– A betétlekötés teljesen biztonságos. Ha kívárja a betét lejáratát, garantáltan az előre meghatározott fix kamattal növelt értéken rendelkezhet pénzéről.

... erre lovagi becsületszavamat adom.

– Ezzel én is tisztában vagyok, de mi lenne akkor, ha az önök bankja csődbe menne?

Azt kérdezi, hogy mi lenne, ha elpusztulnék az illuzionistával vívott csatában? Ilyen természetesen nem fordulhat elő. Ha mégis, akkor ott áll mögöttem az egész lovagrendem, a Fekete Kamarások Társasága.

– A folyószámláinkon lévő lekötetlen, illetve lekötött összegre – legyen az forint- vagy eur-lekötés – vonatkozik az Országos Betétbiztosítási Alap garanciája 100.000 euróig.

– Az csak körülbelül 30 millió forintot jelent! – esik pánikba.

Való igaz, hogy nem túl nagy és gazdag a lovagrendünk, viszont tapasztalt fegyverforgatókból áll, és eddig még senkinek sem okoztunk csalódást.

– Szeretném felhívni figyelmét, hogy a C&T Bank nagyon kedvező helyzetben van a hazai piacon. Gyakorlatilag semmi esély sincs arra, hogy csődbe menjen – felelem mély meggyőződéssel. – Sem bennünket, sem más hazai bankot nem fenyeget ez a veszély.

– Ó, nekem ezt ne mondja! Láttam én már magyar bankot csődbe menni, nem is kell olyan sok évre visszatekintenünk. Nyilván ön is emlékszik a Postabank csődjére.

Elég kínos incidensre hívja fel a figyelmemet az elöljáró. Arról beszél, amikor lovagrendünk egy korábbi vezetője meglógott a szegény emberektől összegyűjtött hadi adóval.

– Ez egy nagyon jó példa arra, hogy megnyugtassam – felelem. – Ugyanis a Postabank csődjét követően is kártalanítva lett az összes betétes. Ráadásul mindenki a teljes megtakarítását visszakapta az államtól, függetlenül attól, hogy hány milliót helyezett el.

– A betétesek lehet, hogy mind kártalanítva lettek, de a sok Postabankos kisérvényes – köztük én is – elvesztette minden pénzét.

Azért önnek néhány milliója megmaradt – gondolom, de hangosan csak ennyit mondom: – A Postabank részvényekkel kapcsolatban sajnos nem én vagyok az illetékes. Jelen esetben azonban ön, mint betétes kereste meg bankunkat, s így megnyugtathatom, hogy teljes mértékben biztonságban lesz nálunk a pénze.

– Én ebben nem vagyok olyan biztos. Ha mégis csődbe mennének, csak 30 milliót látnék biztosan viszont. A felette lévő részt ki garantálja, hogy megkapom?

Annak ellenére, hogy Fekete Kamarás lovag vagyok, elég bizalmatlan velem szemben az elöljáró.

Nem akarom riogatni ügyfeleket, de ha a mi stabil, tőkeerős bankunk valamilyen hihetetlenül borzalmas világgazdasági válság következtében csődöt jelentene, akkor valószínűleg már azt megelőzően több hazai bank hasonló sorsra jutna. Az Országos Betétbiztosítási Alap kártalanítási lehetőségei végesek. Ez a szervezet lényegében a pénzügyintézetek által összegyűjtött tagdíjakból gazdálkodik, és ha az elfogy, akkor vagy segít az állam a betéteseken vagy nem. Bár ha egyszerre több hazai bank csődöt jelentene, az valószínűleg olyan lavinaszerű folyamatot indítana el az országban, hogy végül az egész állam csődbe menne. Akkor pedig hiába látná viszont a sok millió forintját, már egy kiflire sem lenne elég.

Feleslegesnek tartom ijesztgetni azzal, hogy mi lenne, ha az országunk déli határán tanyázó éjfattyak élő-holt hordája hirtelen lerohanná birodalmunkat.

– Nézze, uram! – sóhajtok. – Válassza akkor az Államkincstár kötvényeit! Ha egy állampapírnál kivárja a lejáratot, akkor fix hozama van, és az elhelyezett összeg nagyságától függetlenül 100%-ig garantálja az állam a visszafizetést.

Arra kérem az elöljárót, hogy ha már nem hajlandó pénzzel támogatni, akkor legalább írjon egy hivatalos passzust, s ajánljon be audienciára a fővarázslóhoz. Így semmit sem kockáztat, az illuzionista vagyonából azonban ebben az esetben is részesedést biztosítok neki.

– Hú, nem is tudja, milyen jól esik ezt hallani. Áttanulmányozom az állampapírokkal kapcsolatos ismertetőket. Maga egy korrekt ember! Mindenhol ilyen munkaerőre lenne szükség! Köszönöm szépen! Viszonthallásra!

Az elöljáró elbúcsúzik tőlem. Bár pénzt nem sikerült szereznem, megkaptam az ajánlását, mely remélhetőleg biztosítja, hogy bebocsáttatást nyerjek a király fővarázslójához.

– Köszönöm az ajánlólevelét... akarom mondani a hívását!

Gyorsan bontom a vonalat.

12. Keresztértékesítés mesterfokon

Kicsit fáradtan bukdácsolok végig a város nyüzsgő piacterén. Kardnyelők és tűzevők, árusok és koldusok tömött sorfalán próbálom keresztülverekedni magam, miközben egyik kezemet az erszényemen tartom. Hirtelen berregő hangot hallok.

Csörög a telefon.

Egy öklömnyi nagyságú légy száll el a fejem felett a hentes pult irányába. Már majdnem kiérek a piactérről, amikor egy koldus akaszkodik rám.

Egy idős bácsika szól a telefonba. Rendszerünkben megadta az azonosítóit, így bankszámlája és egyéb adatai megjelennek előttem a monitoron.

Hiába is próbálok megszabadulni tőle, bicegő járása ellenére is szorosan a nyomomban marad. Görnyedt teste olyan hatást kelt, mintha legalább a fél világ terhét a hátán hordaná. Remegő térddel, földre szegezett tekintettel összeszedi minden bátorságát, és megszólal.

– Jó napot kívánok! – mondja erőtlen hangon.

Érzem, hogy minden egyes szó kiejtése nehezebbre esik.

Beszélni kezd az életéről.

– Legyen olyan jó, és segítsen, kérem! Sajnos minden pénzem elfogyott, és bementem a fiókjukba, hogy megkérdezzem a kedves kollégáitól, nem lehetne-e egy kicsit megemelni a folyószámla-hitelkeretemet. Azt mondták, hogy a számlámra elég nyugdíj jön, és ez lehetővé teszi a hitelkeret emelését, de csak akkor növelik meg, ha nyitok egy értékpapírszámlát meg valami nyugdíj-előtakarékossági számlát is, és arra átutalok befektetési célból havonta rendszeresen kétezer forintot. Ebbe én bele is mentem, bár nem nagyon értettem, miről is van szó. Kedves uram, időközben elköltöttem a számlámról az összes pénzt, amit a megemelt hitelkeret lehetővé tett, és most nincs kétezer forintom a befektetésre. Mi lesz most a hitelkeretemmel? Megszüntetik? – kérdezi aggódva.

Ilyenkor tudok kiborulni. Na nem az ügyfélre, hanem a kollégámra. Minek kell egy szegény idős emberre befektetést rátukmálni?! – amikor arra sem elég a havi nyugdíja, hogy megéljen belőle. Tulajdonképpen tudom rá a választ. Kollégáimnak tervszámok vannak értékpapírszámla-nyitásra. Ezen kívül verseny is zajlik közöttük. A legtöbb számlát nyitók luxusutazást nyernek, s hogy ők legyenek a győztesek, nyilván fűnek-fának ajánlják az értékpapírszámlát. Annak is, akinek semmi szüksége rá. Kétezer forinttal nincs is értelme értékpapírszámlát nyitni az ügyfélnek, mert a havi számlavezetési díja több lesz, mint amekkora hozamot az a pár ezer forint hozhat. Szegény papesz!

– Megnyugodhat, semmi következménye nem lesz annak, ha nincs pénz a számláján, és így az adott hónapban nem történik meg a kétezer forint befektetése. A kollégám – az ön által elmondottak alapján – a hitelkeret növelését ahhoz kötötte, hogy értékpapírszámlát és nyugdíj-előtakarékossági számlát nyisson, illetve rendszeres havi befektetési megbízást adjon. Ezeket ön megtette. Az már más kérdés, hogy ennek a teljesítéséhez most nem volt elegendő pénz a számláján.

– Biztos, hogy nem lesz belőle problémám? – kérdezi ijedten. – Nagyon rossz lenne, ha lecsökkentenék a hitelkeretemet.

– Nem fogják – jelentem ki magabiztosan, mert tudom, hogy a kollégának csak az lehetett a fontos, hogy az ügyfél megnyissa a számlát, és rendszeres megtakarításra vonatkozó megbízást adjon. Az, hogy teljesül-e a megbízás, az már nem érinti kollégám tervszámait, illetve a versenyben elért eredményét, és a hitelkerettel sem áll összefüggésben.

Egyre több dolgot tudok meg az öregember életéről. Valamikor ő is nagy harcos volt. A kardforgatás mestere. Sosem voltak anyagi gondjai, mindig akadt egy kóbor szörny vagy rablólovag, akit mőresre taníthatott. Meleg étel, kényelmes szállás és a hősöknek kijáró tisztelet fogadta mindenütt. A sötétség szolgálai birodalom szerte rettegették nevét. Kedvére való volt ez az életforma. Teltek az évek, s ahogy öregedett már nem forgott oly gyorsan a kard a kezében, mint egykoron. Ahelyett, hogy letelepedett és családot alapított volna, eltékozolta összegyűjtött vagyonát, és élte a kalandozók gondtalan életét. Egészen addig jól is mentek a dolgok, míg egyik nap egy fagyóriással vívott csatában maradandó sérülést nem szenvedett. Eltörött a lába, és megnyomorodott egész életére. A dicső kalandok egy csapásra véget értek, s ez fájdalmasabb volt számára minden testi fogyatéknál. Egy ideig könyörületességből kapuörként alkalmazták egy földbirtokos házában, de mogorva természete miatt hamarosan onnan is elbocsátották. Öreg korára nem kellett már senkinek sem, és őt se érdekelte senki sem, legkevésbé saját maga. Az egykoron büszke harcos számalomra méltó koldussá vált.

Úgy érzem, hogy segítenem kell rajta. Kiürítem erszényem tartalmát, és odaadom neki a csillogó ezüstérméket.

- Köszönöm szépen!
- Nagyon szívesen! – mondom. – Elnézést! Egy pillanatra engedje meg kérem, hogy feltartsam! Azt szeretném megkérdezni, hogy elképzelhető-e, hogy a közeljövőben az értékpapírszámláján egy nagyobb összeget, mondjuk legalább százezer forintot meg tudna takarítani.
- Az jó is lenne, de sajnos pont azért kértem a hitelkeret emelését, mert az anyagi problémáim nem fognak egyhamar megoldódni.
- Gondoltam. Ebben az esetben viszont azt javasolnám önnek, hogy ha legközelebb bent jár a fiókban, célszerű megbeszélnie az ügyintézőjével, hogy nem tudna-e eltekinteni az értékpapírszámla, illetve a nyugdíj-előtakarékossági számla fenntartásától. Ugyanis többbe kerül a számlavezetés, mint amennyit kamatozhat a megtakarítása. Így ez önnek ráfizetés.
- Megadom az öregembernek a lovagrendem címét, és javaslom neki, hogy keresse fel egykori mesteremet. Hivatkozzon rám, és kérje a segítségét. Biztosan fognak találni neki a várban valamilyen könnyű munkát, hogy ne kelljen tovább koldulnia. Se az élelemmel se a szállással nem lesz többet gondja.*
- Köszönöm a segítségét! Beszélni fogok vele.
- Én köszönöm a hívását – elbúcsúzom, majd kikeresem a kollégám nevét a rendszerből, és gyorsan írok neki egy mail-t, hogy ha bemenne hozzá legközelebb az ügyfél, gondolják át még egyszer ezt a dolgot. Magamban pedig elküldöm közben a kollégámat a búspicsába.

13. Ha megnyerte, nehogy vigye!

Egyre kevésbé tudok a küldetésemre koncentrálni. Lehet, hogy az illuzionista megsejtette, hogy a nyomában vagyok, és mindenféle hallucinációt okozó varázslatot zúdít rám, hogy elterelje figyelmemet? A piactér képei elmosódnak, s ismét megszólal a berregő hang.

Harmadik csörgésre felveszem a telefont. El kellene adni végre egy hitelkártyát! Rohadt tervszámok!

- Jó napot kívánok! Szabó Béla vagyok. Segítsen, kérem! Egy telefontársaság nevében megkeresett egy férfi telefonon, és arról tájékoztatott, hogy egy sorsoláson 9 millió forintot nyertem. Az összeg átvételének egyetlen feltétele az, hogy egy az önök bankjánál vezetett számlára kétszázezer forint regisztrációs díjat és nyereségadót fizessek be.
- De még nem fizette be az összeget, ugye? – kérdezem aggódva.
- Nem, mert tartottam tőle, hogy átverés. Így van, ugye?!
- Legyen szíves, adja meg nekem a számlaszámot, amire a pénz befizetését kérték öntől. Megnézem, hogy kinek a nevében van.
- Bediktálja.
- A gép egy Muhammad Rahman nevű férfit hoz fel számlatulajdonosnak, dubai-i lakcímmel.
- Az utóbbi időben nagyon elszaporodtak a gyanús számlanyitások. Egyre több esetben jut tudomásunkra olyan bűncselekmény, ahol hajléktalan emberek nevére vagy hamis iratokkal nyitnak számlát. A csalásból származó összegek ide érkeznek, s mire kiderülhetne a szélhámosság, addigra fel is veszik róluk a pénzt.
- Ön jól gondolta, ez nem az adóhivatal és nem is egy telefontársaság számlája. Szerencse, hogy ilyen elővigyázatos volt. Mindazonáltal javaslom, hogy tegyen feljelentést a rendőrségen. Hátha el tudják kapni a szélhámost. Amennyiben így tenne, a feljelentés másolatát legyen szíves beszkenne vagy faxon eljuttatni illetékes kollégáim részére az alábbi mailcíme vagy faxszámra – lediktálom neki.
- Ó, pedig de jó lett volna nyerni! Ilyen az én szerencsém!
- Optimistán kell felfogni a dolgot: legalább nem sikerült lehúzniuk kétszázezer forinttal. Ha megengedi, rögzíteném az ön nevét és telefonszámát, és továbbítanám csalás-megelőzési

csoporthoz részére. Így ha esetleg kollégáimnak további kérdései lennének ezzel kapcsolatban, el tudják érni önt.

– Készséggel együttműködöm – válaszolja, és megadja adatait, amit én rögtön továbbítok is kollégáimnak. Aztán egy sikertelen hitelkártya-ajánlás után elköszönünk egymástól.

Szédülni kezdek. A valóság és a hallucinációk mezsgyéjén lebegek. Pihennem kellene a fővarázslóval való találkozás előtt. Végigmegyek a főutcán, és betérek az első utamba eső fogadóba. Egy részeg kígyóember tekergőzik elém. Az iránt érdeklődik, hogy mit szeretnék, ugyanis ő itt a tulaj. Csak egy szobát kérek tőle. Vidáman tudatja velem, hogy ma ünnepli a tojásból való kikelésének 28. évfordulóját, s minden szoba féláron van. Sőt a pia is! Lefekvés előtt jól esik egy korsó sör. Hamarosan kezemből a lotregari három literes korsóval lelki békém helyreáll...

Egy idő után hangos szóváltásra kapom fel a fejem. A kígyóember három barlangi törpét szidalmaz, amiért állítólag azok a farkán élcelődtek. A törpék az anyjuk szakállára fogadkoznak, hogy bármennyibe is kerüljön, embert fognak csinálni belőle, s mindezt azzal kezdik, hogy megszabadítják a rusnya, pikkelyes farkától. A kígyóember hangosan káromkodik, és megpróbálja túlkiabálni a törpék harsány nevetését. Figyelmezteti őket, hogy egy kőgölemet tart a pincében, s ha szórakoznak vele, rájuk szabadítja. Fenyegetőzését nem veszik komolyan, s hozzávágják üres söröskorsóikat. Erre ő dühösen a pinceajtó felé indul.

A fáradságtól alig tudom nyitva tartani a szemem, nem várom meg a folytatást, elvonulok a szobámba. Nyugtalanul alszom. Káromkodás, kardcsattogás, halálhörgés zaja fészkelembe magát álmaimba.

Meg fog lógni előlem az illuzionista! Össze kell szednem magam, különben soha nem fogok a birtokúr lányának nyomára bukkanni.

Még sok idő van hátra a műszakból, s csak az tartja bennem a lelket, hogy a hétvégére sikerült összehozni a haverokkal egy jó kis kártyapartit. Pont egy ilyen kikapcsolódásra van szükségem. Ám, ami még ennél is nagyobb mentális erőt kölcsönöz, a gondolat, hogy végre összegyűlt annyi megtakarításunk, hogy ősszel elmehetek a feleségemmel nászútra. Várnak ránk Afrika szavannái, Egyiptom homokbuckái, a fáraók szemet gyönyörködtető nyughelyei.

14. A titokzatos EBKM

Verejtékezve térek magamhoz. Elég volt az álmokból és az illúziókból. Meg kell mentenem a várúr lányát.

Rendbe szedem magam, majd lemegyek az ivóba. A helyiség kissé romosabb állapotban van, mint tegnap este volt. A kígyóember másnapos képpel, de elégedett vigyorral üdvözl. Megpróbál marasztalni ebédre, finom törpepaprikást főzött. Udvariasan elutasítom ajánlatát. Elbúcsúzom tőle, és a fővarázsló palotája felé veszem utamat.

Sok időt vesztegettem el a fogadóban. Már delet harangoznak, mire célhoz érek.

A monumentális épület kapuja előtt megtorpanok. Sehol egy ajtónálló. Valószínűleg nincs is szüksége effajta védelemre a ház urának. Így azonban ki fog beengedni?

Hirtelen lenéz rám a fejem felett magasodó gonosz arcú vízköpő.

– Mi az az EBKM? – kérdezi következő ügyfelem morcosan.

Úgy tűnik, próbára akar tenni a torz teremtmény, hogy megbizonyosodjon róla, valóban egy Fekete Kamarás lovaggal van-e dolga. Azt mondja, hogy rendünk híres a törvénytiszteletéről, s hogy lovagjaink a kódexek nagy ismerői. Ha én is közéjük tartozom, akkor nyilván tisztában vagyok vele, miről szól uralkodóink 6. törvényoszlopának 210. paragrafusa. Ha rosszul válaszolok, nem enged be.

– Az EBKM jelentése Egységesített Betéti Kamatláb Mutató. Hasonló a hiteleknel megszokott THM-hez, azaz Teljes Hiteldíj Mutatóhoz. Megkönnyíti a különböző betéti termékek összehasonlíthatóságát. Ugyanis tájékoztató jelleggel megmutatja, hogy mennyit

kamatozna 1 év alatt a lekötése. Leegyszerűsítve: amelyik betétnél magasabb az EBKM, az hoz többet.

Nem erősségem a törvények ismerete, azonban kivételesen mázlim van. Gyerekkoromban egy kivégzésen történt, hogy az egyik báméskodó az elítélt felé bökött, és megjegyezte, hogy az átkozott 210-es paragrafus okozza a vesztét ennek a szerencsétlennek is. Mire a társa megkérdezte, hogy ugyan miről is szól az a bizonyos paragrafus? Disznólopás – volt a válasz.

Rövid csend után így szól hozzám ügyfelem:

– Ebben az esetben panasszal kívánok élni. Azonban mielőtt megtenném, legyen szíves megmagyarázni nekem, hogyan lehet az, hogy a hirdeteményük szerint fél éves eseti lekötésnél az évesített kamat 7,5%, míg az EBKM 7,6%. Ennek kicsit átverés-szaga van.

A vízköpő elégedetlen a válaszómmal, ezért gyorsan pontosítok.

– Megnyugtathatom, hogy nincs ebben semmi trükk. Az EBKM és a bankunk által meghirdetett éves betéti kamatláb mindössze annyiban tér el egymástól, hogy míg az éves kamatlábunk 360 napra kerül megállapításra, addig az EBKM egy teljes évre, azaz 365 napra mutatja meg a kamatot. Eseti lekötésnél az EBKM és az éves kamat közötti eltérést csak az 5 nap különbség okozza. Tehát 360 nap alatt 7,5%-ot, 365 nap alatt 7,6%-ot kamatozna a pénze. Vannak olyan bankok, melyeknél 365 nappal számolják az éves kamatot. Ezért ha azt látja az ilyen bankoknál, hogy 7,55%-os az éves kamatuk és az EBKM-ük, az kevesebbet hozna önnek, mint a mi 7,5%-unk, mert nálunk az EBKM 7,6%.

A 210-es paragrafus egészen pontosan azt szabályozza, hogy milyen büntetésben részesül az a közember, aki ellop és levág, vagy először levág, s aztán lop el egy disznót.

– Értem. Viszont a panaszom ebben az esetben is fennáll. A következőről van szó: múltkor lekötöttem önöknél fél évre egy bizonyos összeget 7,6%-os EBKM-mel. Az ügyintéző úgy tájékoztatott, hogy teljesen mindegy, hogy eseti vagy ismétlődő lekötést választok, mindkét esetben fél év alatt ugyanannyit kamatozik a pénzem. Én az eseti lekötést választottam. Ezzel szemben a hirdeteményüket megvizsgálva azt tapasztalom, hogy az ismétlődő lekötésnél ugyancsak fél évre 7,75%-os az EBKM. Márpedig, ahogy ön is mondta, amelyik lekötésnél nagyobb az EBKM, az kamatozik többet.

– Igen, önnek alapesetben igaza lenne – felelem mosolyogva. – Azonban fél éves ismétlődő lekötésnél azért van eltérés, azért mutat az EBKM kicsivel többet, mint a plusz 5 nap kamata, mert az EBKM-re vonatkozó szabályozás szerint ismétlődő lekötésnél a tőkésedést is figyelembe kell venni.

– Emberi nyelven beszéljen, hogy én is megértsem!

A vízköpő arra kíváncsi, milyen büntetés jár annak, aki a 210-es ellen vét.

Összeszedem magam. *El kell nyernem a bizalmát, ha be akarok jutni az épületbe.*

– Mindkét esetben 7,5%-os évesített kamattal kötődik le a pénze, és forintra pontosan ugyanannyi kamatot kap fél év után. Az EBKM azonban 1 évre mutatja meg, hogy mennyit kamatozna a betétje. És itt jön a lényeg: az ismétlődő lekötéseknél az EBKM számítására vonatkozó jogszabály alapján figyelembe kell venni, mintha fél év után hozzáadódna a lekötött betéthez a kamat, és már kamattal növelt értéken kötődne le újra a második félévre. Míg az eseti lekötésnél az EBKM számítására vonatkozó jogszabály alapján nem nézünk kamatos kamatot.

Tehát aki ellop és levág, vagy levág és aztán lop el egy disznót, megfosztatik mindkét kezétől és lábától (, de a törvény más fajokra is gondolt: sáskaemberek mind a hat végtagjuktól, kígyóemberek a farkuktól is megfosztatnak). Ezután a bűnös egy kerékhez szögeztetik, és a piactéren közszemlére tétetik.

– De akkor, ha jól értelmezem a szavait, egy eseti és egy ismétlődő lekötést nem lehet egyértelműen összehasonlítani az EBKM alapján.

– Pontosán így van. Ha az egyik banknál az eseti lekötés EBKM-je 7%, egy másiknál az ismétlődő 7,1%, attól még nem biztos, hogy ez utóbbi kamatozik többet.

Végezetül három nap után, ha még életben van az elítélt, elevenen elégettetik.

– Értem, értem. Hát nem könnyítik meg az emberek dolgát.

– Azért azt tanácsolom, hogy betétlekötés előtt mindig érdeklődjön, hogy forintra pontosan mennyit fog kamatozni a betétje, illetve milyen egyéb járulékos költségek vonódnak le. Például számlavezetési díj, kamatadó, pénzfelvétel vagy utalás díja és így tovább. Akkor nagy meglepetés már nem érheti.

Ha már mindenáron lopni kell, célszerű pénzmapockot vagy mormotát eltulajdonítani, azokról ugyanis nem rendelkezik a törvény.

– Köszönöm szépen!

– Örülök, hogy segíthettem!

Kinyílik a kapu. Szabad az út a fővarázlóhoz.

Mielőtt elkészönnék, megemlítem a hitelkártyát, de ügyfelem több mint 62 éves (*elmúlt már háromszáz is a vízköpő*), így hiába postáznék neki egy hitelkártya szerződést, kezes nélkül elutasítanák az igénylését. Amint leteszem a telefont, egy e-mailem érkezik, melyben arról tájékoztatnak vezetőim, hogy hétvégén csapatépítő tréningünk lesz: rengeteg kihívás vár ránk, számtalan fizikai és szellemi próba. A program egyelőre titkos. Megjelenés kötelező! Hát ennyit a hétvégi kártyapartimról. Munkamoráлом azonnal alábbhagy. Legalább az afrikai nászutamat nem vehetik el. Már jó előre kivettem rá a szabadságot.

15. Cigi szünet

Tíz percre kilépek a telefonból. Hátradőlök székesemen, és becsukom a szemem.

Szikrázó arannyal bevont falak ölelnek körül, amint belépek a fővarázló birodalmába. Drágakövekkel díszített gyertyatartók lángja csap fel lépteimre. Tátva marad a szám a gazdagság ilyen égbekiáltó megnyilvánulása láttán. Ha ezek az ékkövek valódiak, akkor egyetlen ilyen gyertyatartó többet ér, mint a falu, amin előző nap keresztüljöttem. Egy pillanatra felmerül bennem, hogy talán nem okoznék nagy kárt a mágusnak, ha egy tojásnyi gyémántot kipiszkálnék az egyik oszlopból, és eltenném. Egy láng pörköli meg a kezemet, s gyorsan tovaűzöm e lovaghoz nem illő gondolatot. Olyan furcsa érzésem támad, mintha a lángok szellemek módjára körülvennének, lelkem mélyéig hatolnának, s kiszimatolnák, milyen ember is vagyok.

Egy pillanatra elvakít a gyertyák fénye, s mire újra visszanyerem látásom egy selyempalástot viselő középkorú férfit látok magam előtt lebegni. Kedvesen mosolyog rám, és apró fejbőlintásával jelzi, hogy bátran megszólalhatok.

Üdvözlöm a királyi fővarázlót.

„Fekete Kamarás lovag vagyok. Lotregar előjárójának ajánlásával jöttem, és az ön segítségét szeretném kérni. Egy nagyhatalmú illuzionista elrabolta a birtokuram lányát, s ha nem találok rá, akkor a lány minden bizonnyal meghal.”

A mágus arcáról eltűnik a mosoly, és így szól: „Egy egész birodalom sorsa van a kezemben. Be kell látnia, hogy nem segíthetek külön-külön minden egyes bajba jutott várkisasszonyon... legalábbis ingyen nem.

Ettől félttem. Persze pénzem az nincs. Valahogy mégis rá kell vennem, hogy együttműködjön velem.

Vakmerően azt mondom neki, hogy mi lenne, ha egyszer megpróbálna anyagi előnyök nélkül tenni valamit egy másik emberért. Önzetlen cselekedet lenne, melynek híre bejárná a birodalmat.

Elneveti magát. „Számталanszor hallottam már ezt az érvelést” – feleli. – „Ha ingyen, merő önzetlenségből segítenék bárkinek, akkor el tudja képzelni, hogy utána hányan jönnének hasonló kérésekkel? Elszabadulna a pokol! Nem tehetek kivételt. A varázslataim nincsenek

ingyen. Ha a segítséget akarja, fizetnie kell. Ha nincs pénze, feleslegesen raboljuk egymás idejét.”

Legszívesebben behúznék neki egyet. Olyan harag fog el, hogy nem tudom fékezni nyelvemet: „Márpedig segíteni fog, nagy varázsló. Különböző közelebről megismeri a kardom életét. Valószínűleg nincs esélyem legyőzni önt, de a varázslat, amit kérek öntől, nem hiszem, hogy több energiát igényelne, mint az én elpusztításomra fordítandó mágiája. Tehát így vagy úgy, de mindenképpen varázsolni fog.”

A mágus néhány másodpercig dermedten néz rám, majd hatalmasat nevet.

„Na, ilyet viszont még nem mondott nekem senki. Maga megőrült! Ugyanakkor kedvemre való a vakmerősége. Nem bánom, segíték megtalálni, akit keres, de a harcát egyedül kell megvívnia.”

Megkér, hogy mondjak el mindent, amit a birtokúr lányáról, illetve az illuzionistáról tudok. Aztán előszed egy fej nagyságú, üveggömböt, és hosszan bámul bele. Varázsszavakat mormol, majd így szól: „Nézzen mélyen a gömbbe, és meg fog jelenni ott, ahol az illuzionista tartózkodik. Azonban figyelmeztetem, egy kard kevés lesz ahhoz, hogy győzedelmeskedjen felette. Az elmék csatájában egy fegyverforgatónak esélye sincs. Menthetetlenül el fog pusztulni, ha egymaga száll szembe vele.”

„Akkor jöjjön velem!”

„Nem. A kérése az volt, hogy találjam meg az illuzionistát. Ennek eleget tettem. Akarja, hogy odajuttassam vagy sem?”

„Igen.”

„Úgy is, hogy egyedül nem nyerhet ellene?”

Válasz helyett belenézek a gömbbe. Forogni kezd körülöttem a világ.

„Hát legyen!” – mondja a fővarázsló, és messzire röpit varázsgömbje segítségével.

16. Az internetes vásárlás veszélyei, avagy www.megkopasztalak.hu

Egy kocsmában találok magam. Legalább tucatnyian vannak rajtam kívül a helyiségben. Észre sem vették, hogy megjelentem. Vajon melyik lehet az illuzionista? Mindegyik közönséges városi polgárnak tűnik: egy dalolászó törpe társaság, fél tucat városi suhanc, egy fiatal párocska a sarokban, a fogadós a pult mögött és egy felszolgálólány.

A fiatal párocska férfi tagja rám néz. Hirtelen felpattan a székről, és hozzám siet.

Ideges, dadogó hangú férfi a következő ügyfelem.

– Le-e-egyen olyan jó, és nyu-nyugtasson meg! Egy kü-ülföldi ne-etes o-o-oldalon megadtam a bankk-k-ká-kártya-számomat. A-amerikából a-akartam egy te-erméket rendelni. Ön sz-szerint visszaélhetnek az a-adataimmal?

Azt mondja, hogy a szomszédos városba szeretnének eljutni, és tegnap egy Fekete Kamarásnak kinéző alaknak egy kisebb vagyont fizetett, hogy elkísérje őket a veszélyes vándorúton. Itt a fogadóban beszéltek meg a találkozót, azonban a Kamarás eddig még nem jelentkezett. Az iránt érdeklődik, hogy nem engem küldött-e maga helyett?

Eszembe jut az az ügyfelem, akinek tucatnyi ismeretlen dél-amerikai tranzakció, vásárlások, szobafoglalások stb. díjai jelentek meg a számláján.

Ezt azonban inkább nem mondom telefonálómnak, nehogy szívrohamot kapjon.

– Ahhoz hogy interneten keresztül le tudjanak emelni pénzt a számlájáról, a bankkártyaszámán kívül a kártyája hátoldalán található 3 jegyű úgynevezett CVV vagy CVC számot is szükséges megadnia, illetve szükséges még a kártya lejáratát is feltüntetnie. Fontos továbbá, hogy bankkártyakódot, azaz PIN-t, illetve számlaszámot nem kérhetnek az internetes oldalakon.

– A-azt nem is a-adtam meg, de a-az összes t-tö-öbbit i-igen. E-ez nagy baj?

Én sajnós nem emiatt vagyok itt. De az biztos, hogy a Fekete Kamarások mindig állják a szavukat. Ha valóban rendünk egy tagját bérelte fel, hogy nyújtson védelmet a vándorúton, akkor nincs miért aggódnia. Ha egy Fekete Kamarásnak öltözött szélhámosnak adta oda a pénzét, akkor viszont sajnós pórul járt.

– Ha egy ismert, nagy cég honlapján adta meg az adatokat, akkor nincs probléma. Azokhoz illetéktelen nem férhet hozzá. Adatai közvetlenül az adott cég bankjához futnak be, így azt maga az oldalt üzemeltető cég sem látja. Azonban ha nem megbízható oldalon adta meg az adatait, akkor lehet, hogy illetéktelen személyek kezébe jutottak az adatai. Javaslom, hogy ezentúl mielőtt adatait megadná, győződjön meg az adott internetes szolgáltató hitelességéről.

– U-utána fogok nézni a-cégnek.

– Ha fennáll a veszélye, hogy kikerültek az adatai, akkor viszont kérjük, hogy azonnal legyen szíves letiltatni ügyfélszolgálatunknál a kártyáját, mert a fenti adatok ismerete elegendő, hogy azt bárki internetes vásárlásokra használhassa az ön számlájának terhére.

Javaslom neki, hogy ha arra gyanakszik, hogy átverték, jelentse a városőrségnél.

– Ree-endben.

Mielőtt letenné a telefont, felhívom figyelmét egy hasznos szolgáltatásunkra.

– Engedje meg, hogy tájékoztassam, hogy bankkártyáinkhoz SMS-kártyaőr szolgáltatás kapcsolódik, amennyiben igényli. Ezen szolgáltatásunk segítségével lehetőség van rá, hogy minden egyes kártyás tranzakcióról a megadott mobilszámra SMS értesítést kapjon a kártyahasználatot követően azonnal a tranzakció helyéről, idejéről, összegéről, az aktuális új egyenlegről, illetve ha valami miatt sikertelen volt a tranzakció, akkor a sikertelenség okáról is. Így illetéktelen kártyahasználat esetén rögtön értesülhet a történekről, és a nap 24 órájában elérhető ügyfélszolgálatunknál időben intézkedhet a kártya letiltásáról, illetve a tranzakció kivizsgálásáról.

– Igénybe fo-o-gom ve-enni a szolgáltatást!

– És még valami: vásárlási limitjét célszerű alacsony értékre állítani. Ha nagyobb összegben szeretne vásárolni, akkor arra az időre ügyfélszolgálatunknál megemeltetheti bármikor.

Felhívom a figyelmét a különböző lopástól védő varázslatokra, melyeket bármelyik közönséges varázslónál magára olvastathat.

– Köszönöm! – feleli. „Nagyon köszönöm a tanácsát!”

– Én köszönöm a hívását!

Lerakom a telefont. Hopp! Már megint elfelejtettem hitelkártyát ajánlani. Nem lesz meg a luxusutam így!

A fiatalember elindul vissza az asztalhoz. Úgy érzem, valami nem stimmel. Rájövök, hogy az utolsó mondatát, melyben megköszönte a segítségemet, dadogás nélkül mondta el. A szívem dörömbölése a mellkasomban jelzi, hogy baj van. Megpróbálok más szemmel nézni az illetőt. Erősen koncentrálok. Meg is van! A fiatalember és útitársnője körvonalai kezdenek elmosódni. A férfi helyén egy sötét kámzsás, gonosz képű gnóm jelenik meg, a nő pedig birtokuram lányának alakját veszi fel, amint megkötözve és száját betömve az asztalnál ül. Megvagy rohadék! Szorosan megragadom fegyverem markolatát, és a „szerelmes pár” asztalához lépek.

17. Befektetési tanácsadás avagy játék a szavakkal

Csörög a telefon. Összeszedem magam.

– C&T Bank, Nagy Károly! – üdvözlöm az illuzionistát, és így folytatom: „Elnézést, csak az előbb elfelejtettem megkérdezni, hogy mit keres egy ilyen szép hölgy egy ilyen helyen egy undorító gnómmal, betömött szájjal, megkötözve? Nem kényelmetlen?”

A kámzsás gnóm mélyen a szemembe néz. Vörösen izzó, delejező szemgolyói vannak.

– Jó napot kívánok! Jäger György vagyok. Szeretnék érdeklődni, milyen befektetést tudna ajánlani nekem?

Ellenfelem befektetések után érdeklődik tőlem?! Hirtelen elbizonytalanodom. Ahogy rá nézek, már nem a gnóm illuzionistát látom, hanem egy közönséges városlakót. Ami még inkább kétségbe ejt, hogy hirtelen nem emlékszem, hogy ki is vagyok valójában, s mit keresek itt. Megörültem volna?! Most lovag vagyok vagy banki alkalmazott?

Jó lesz vigyázni! Egy rossz szó, és már törvényt is sértett az ember. Egy jó tanácsadó nem lehet eléggé paranoiás. Nekem már csak azért is különösen óvatosan kell fogalmaznom, mert az ügyfelekkel folytatott minden beszélgetésem rögzítésre kerül. Ha pontatlanul fogalmazok, később, akár több év múlva is számon kérhetik rajtam, amit mondtam. Azonban ettől függetlenül sem árt jól megválogatni a szavaimat, mert vezetőim szűrőpróbaszerűen visszahallgatják és ellenőrzik beszélgetéseimet.

Idegesen megszólalok:

– Konkrét pénzügyi eszközökhöz kapcsolódó, személyre szóló ajánlatot nem nyújthatok önnek. Ahhoz, hogy tanácsot adhassak, a jogszabályok értelmében előtte fel kellene mérni az ön kockázatvállalási hajlandóságát. Erre írásban van lehetősége, bármelyik fiókunkban egy kérdőív kitöltésével. Befektetési tanácsadást nyújtani 2008. február 1-jétől csak olyan termék esetében lehet, amely a kérdőív eredménye alapján alkalmas az ügyfélnek. Ha nincs kérdőív kitöltve, nem lehet konkrét ajánlást tenni.

– Ó, hát már maga is ilyen hülyeséggel jön nekem. A minap jártam a fiókjukban, és ott is hasonló baromsággal zaklattak. Olvastam a kérdőívüket. Milyen jogon akarják megtudni tőlem, hogy mennyi a fizetésem és az egyéb bevételeim, illetve hogy mekkora ingó- és ingatlanvagyonnal rendelkezem?!

– A kérdőív a törvény szerint előírt kérdéseket tartalmazza. Kérem, vegye figyelembe, hogy e kérdések feltétele kötelező társaságunk számára. A kérdésekre adott válaszai fontosak annak érdekében, hogy az ön számára a lehető legmegfelelőbb terméket, szolgáltatást tudjuk ajánlani.

– Ezt a baromságot!

Lelkem mélyén úgy érzem, hogy lovag vagyok, de az előttem álló fiatalember békés szavai egyre inkább meggyőznek, hogy a lovag múltam csupán ostoba álom, s valójában a lotregari bankház alkalmazottja vagyok.

Így szólok:

– Térjünk vissza az eredeti kérdésére. Attól függetlenül, hogy befektetési tanácsot nem adhatok, ismertethetem önrel a lehetőségeket. Forint alapú vagy egyéb befektetések is érdekelnék önt?

A fiatalember határozottan örül a pénzügyekkel kapcsolatos kérdéseimnek.

– Forint. Más deviza nem érdekel.

– Milyen távra tudná befektetni a pénzét? Néhány hónapra, egy évre vagy hosszabb időre?

– Úgy egy évig biztosan nem lenne szükségem a pénzre.

„Ez jó kérdés!” – teszi hozzá sunyin mosolyogva. „Kérdezzen tovább, bátran!”

– Csak kockázatmentes befektetéseket nézzünk, vagy a magasabb hozam reményében hajlandó kockázatot vállalni?

– Az attól függ, hogy mekkora kockázatról lenne szó.

– Például egy alacsony kockázatú befektetésnél elképzelhető, hogy kedvező esetben a betéti kamatokat akár 4-5%-kal is meghaladó évesített hozamot ér el, míg ha a körülmények rosszul alakulnának, valószínűleg akkor se veszítene a tőkéből, legfeljebb néhány százalékkal kevesebb hozamot érne el, mintha betétben kötötte volna le a pénzét. Magasabb kockázatú befektetésnél – gondolok itt például a részvényalapokra – elképzelhető, hogy ha a mögötte lévő piac rosszul teljesít, akkor még egy év múlva is kevesebbet ér a pénze, mint amennyit

elhelyezett. Ez a kockázat viszont azzal párosul, hogy ha az adott szektorban emelkednek a részvényárfolyamok, akkor a banki kamat többszörösét is elérheti.

– Én nem szeretnék semmit sem kockáztatni, azzal már csúnyán megjártam. Teljesen kockázatmentes, fix hozamú befektetések érdekelnek.

– Ez esetben a banki akciós betéteinket, illetve az állampapírokat tudnám ajánlani önnek.

Ügyfelem belenevet a telefonba.

– Na, mégiscsak tud ajánlani nekem befektetést a kérdőív kitöltése nélkül is.

A fiatalember egyre barátságosabbnak tűnik. Vállamra teszi a kezét. Mélyen a szemembe néz, és azt mondja, hogy nagyon jó szakember vagyok. Szégyenkezve bevallom neki, hogy én egyáltalán nem így érzem. Össze vagyok zavarodva. „Biztos, hogy bankár vagyok?” – kérdezem tőle. „Mert roppant ürességet érzek magamban. Mintha lelkem egy darabja el lenne zárva. Tudom, hogy ostobán hangzik, de úgy érzem, hogy nem pénzembernek születtem. Valami másra vagyok hivatott. Nekem küldetésem van!”

Ügyfelem így folytatja:

– Vallja be, de őszintén! Ez a kockázatvállalási felméréssel egybeszótt kérdőíves baromság agyament egy dolog, nem?

Megpróbálok értelmesen reagálni.

– Az alapgondolatot jónak tartom. Elvégre nagyon sok olyan befektetést adtak el az utóbbi néhány évben a szolgáltatók, melyek kockázatával az ügyfelek nem voltak tisztában.

Eszembe jut egy ismerősöm, aki több mint 10 millió forintot veszített BUX határidős kereskedéssel. A BUX egy mutatószám, mely a budapesti tőzsdén lévő főbb részvények árfolyamingadozását egyetlen számban kifejezi. Ha vesz valaki mondjuk egy darab (vagy hivatalos nevén egy kontraktus) BUX1212-t, az lefordítva azt jelenti, hogy fogadást köt arra, hogy szerinte minimum mekkora lesz a BUX értéke 2012. december végén. Ha ezt az értéket december végén a BUX meghaladja, akkor nyer az üzleten, ha nem haladja meg, akkor veszít. A nyereség-veszteség mértéke attól függ, hogy mennyire tér el a BUX a tippjétől, illetve hogy hány kontraktusban fogadott. Ha sok kontraktus mellett nagymértékben mozdul el kedvezőtlen irányban a BUX, akkor a fedezetet jóval meghaladó vesztesége is képződhet. Vagyis BUX határidős kontraktus nyitásával többet kockáztat az ügyfél, mint amekkora összeg a számláján van. Ha a hiányzó fedezetet nem tudja befizetni, akkor ketyegni kezdenek a horribilis késedelmi kamatok, jönnek a felszólító levelek, s ha arra sem reagál, akkor a pénzügyi eladja a tartozását egy behajtó cégnek, és ha az ügyfél nem fizet a behajtónak, akkor egyszer csak azt veszi észre, hogy a folyószámlájáról inkasszálták a fizetésének nagy részét, vagy nagyobb összeg esetén lefoglalják a kocsiját, vagy elárverezik a házát. De hagyjuk inkább ezt a gondolatmenetet. Amúgy is a legtöbb szolgáltató, hogy ha nagyon lecsökken az ügyfél fedezete, akkor – a szerződés szerint – még időben kényszer likvidál, ami nem az ügyfél kinyírását jelenti, hanem azt hogy eladják a befektetését, mielőtt még többet veszítene rajta – akár akarja az ügyfél, akár nem.

Egyre inkább bankárnak érzem magam. Hogyan is gondolhattam, hogy más vagyok?

– Tudja mit? – szólal meg ügyfelem. – Átugrom ide szembe a fiókba, és megbeszélem a kollégáival, hogy milyen betétjeik és állampapírjaik vannak. Kitöltöm azt a nyavalyás kérdőívet is, csak hogy boldogok legyenek. Viszonthallásra!

A fiatalember szavai messzire űzik lelkemből a kétely szikráit: „Maga tökéletes pénzember, és ezt most be is bizonyította nekem. Bankárnak lenni nagyszerű dolog. Ez az ön küldetése!” Egyetértően bólogatok, majd elköszönök tőle.

18. A férfi, akivel a világ legkegyetlenebb dolga történt

A szimpatikus fiatalember bájos hölgytársasága kíséretében kilép az ajtón.

Ahogy magamra maradok, újra előnt a kétely. Úgy érzem, hogy számtalan megválaszolatlan kérdés örvénylik bennem, amikre csak iménti beszélgetőtársam tudja a választ. Követnem kell! Kirohanok a kocsmaján, és egy félreeső sikátorban sikerül beérnem.

A fiatalember láthatóan bosszús, amiért a nyomába eredtem. Hirtelen megérinti a homlokomat, mire úgy érzem, hogy kizuhanok a világból.

– Credit&Trade Bank?! Hé! Hall engem? Szóljon már bele! Van ott valaki?!

Kicsit elkalandoztak a gondolataim.

– Igen. Elnézést! Nagy Károly, üdvözlöm! Miben segíthetek?

– Na, idefigyeljen! A mai postával érkezett bankjuktól egy reklámanyag, melyben mindenféle jelzáloghitelről meg lekötési akciókról írnak. Mi jupon merték nekem ezt elküldeni? Honnan veszik a bátorságot, hogy levelekkel zaklassanak?

– Ön talán nem ügyfelünk?

– Már hogyan lennék az ügyfelünk!? A havi számlakivonatok küldését e-mailben kértem. Maguk meg a postázási címemre küldtek egy banki levelet. A feleségem nem tudja, hogy önöknél van számlám, és most gyanút fogott, hogy mi ez a küldemény. Nem győztem magyarázkodni neki. Szerencsére végül elhitte, hogy nincs önöknél semmilyen számlám és titkos pénztartalékom. Kérem, adjon magyarázatot! A továbbiakban pedig intézze el, hogy ne kapjak több ilyen levelet!

– Elnézést kérek, ha reklámanyagunkkal kellemetlenséget okoztunk! Rendelkezett a fiókunkban arról, hogy ne kapjon reklámanyagokat? Nem emlékszik erre véletlenül? Az ugyanis egy dolog, hogy a számlakivonatokat e-mailben kérte. Azt ezek szerint úgy is kapja. Ez azonban még nem jelenti azt, hogy nem küldhetünk önnek levélben értesítést az akcióinkról.

Ugyanis ha egy ügyfél nyilatkozik arról, hogy nem akar reklámanyagokat kapni, akkor rákerül az úgynevezett Robinson-listánkra, és onnantól kezdve élhet boldogan a háborítatlan kis szigetén.

– Tisztában vagyok a jogaimmal – röffen rám. – A reklámtörvény szerint csak az érintett kifejezett hozzájárulása esetén küldhető reklámküldemény. Én pedig ehhez nem járultam hozzá.

– Önnek igaza van abban, hogy telefonon, sms-ben vagy e-mailben csak akkor kereshetjük meg ajánlatainkkal, ha ön erre felhatalmazott bennünket. Azonban ön ezek szerint még nem rendelkezett arról, hogy milyen formában szeretne vagy nem szeretne bankunktól reklámküldeményeket kapni. Ebben az esetben a jogszabályok lehetővé teszik, hogy reklámlevelet küldjünk önnek, kizárólag postai úton, melyhez egyúttal csatolnunk kell egy térítésmentesen feladható, a lemondást lehetővé tevő válaszlevelet is, mint ahogy ez meg is történt. Benne kellett hogy legyen a borítékban a reklámküldemények lemondásáról szóló nyilatkozat is.

– Erről nem tudtam, de utána fogok nézni a jogszabályoknak, meg annak is, hogy benne volt e a borítékban. Addig is állítsa be a rendszerükben, hogy semmilyen formában sem akarom, hogy ezután reklámanyagokkal bombázzanak! Se levélben, se máshogy!

– Sajnos ilyen beállításokat csak akkor tudok eszközölni, ha a Telebank-rendszerben beazonosítja magát a kódjaival, vagy írásban juttatja el hozzánk kérését.

– Nekem nincsenek semmilyen kódjaim! Azonnal tegye, amit kértem, vagy a Nemzeti Hírközlési Hatósághoz fordulok!

– Tegyen belátása szerint – felelem.

– Adjon egy supervisort! – zihálja izgatottan.

– Ugyanazt mondaná a csoportvezetőm is, amit én.

– Ne vitatkozzon velem! Kapcsolja a felettesét!

Ó, hogy dagadna focilabda méretűre a prosztatád!

– Jelenleg nem tartózkodik a teremben.

– Ez felháborító! Nem hiszem el!

– Nézze, uram! Azonosítatlan hívás esetén nem nyúlhatunk bele az ön számlájával kapcsolatos beállításokba. Én elhiszem, hogy ön ön, vagyis hogy a valódi számlatulajdonossal beszélek. Sőt, ez ügyben maximálisan meggyőződtem. Azonban csak a szabályzat szerint meghatározott módon változtathatjuk meg a reklámküldeményekre vonatkozó beállításokat. Kérem, nyilatkozzon erről írásban, az adataival ellátott, aláírt levélben, vagy személyesen bármelyik fiókunkban. Ellenkező esetben fennáll a veszélye, hogy fél év múlva ismételt reklámlevél kerül kiküldésre önnek és kedves feleségének a bankunktól.

– Elegem van magukból! – üvölti, és lecsapja a telefont.

Úgy érzem magam, mintha egy labirintusba kerültem volna. Ez azonban nem közönséges labirintus. A lelkek útvesztője! Egy illuzionista gonosz varázslata. Egy illuzionistáé, aki piszkosul átejtett, s egy időre sikerült elfelejtetnie velem, ki is vagyok valójában, és hogy mi a valódi küldetésem. Egy zsoldos vagyok, aki a birtokura lányának megmentésére indult. Egy Fekete Kamarás lovag, aki sohasem adja fel! Sohasem!!!

19. OTP-vásárlási láz

Minden olyan ködös és elmosódott, mintha álmodnám az egészet. Tekervényes folyosók torkollnak egymásba és ágaznak szerteszét. Reménytelenül próbálom megjegyezni, honnan jöttem, s merre tartok. Már abban sem vagyok biztos, hogy létezik-e egyáltalán kijárat. Az egész elvarázsolt útvesztő, melynek rabjává váltam, az illuzionista tudatának kivetülése. Való világbeli testem valószínűleg agyatlan zombivá degradálódott, míg lelkem az illuzionista elméjének foglyává vált. Erzem, ahogy e pokoli hely kezdi felzabálni emlékeimet, és elzsibbasztja gondolataimat. Minden egyes másodperccel csökken az esélyem, ép elmével kijutni innen. Szegény várkisasszony! A segítségem nélkül elveszett. Kétségbeesetten rohanni kezdek.

Három másodperc után megint csörög a telefon. Felveszem. Új ügyfelem a telefonos automata rendszerünkben megadta az azonosítóit, így rögtön megjelennek a monitoron az adatai. Köszöntöm, és figyelemmel hallgatom:

– Hogy áll az OTP?! – tér a tárgyra, minden udvariassági formát mellőzve.

Kattintok kettőt a gépemen, majd megmondom neki az árfolyamot.

– Esni fog ön szerint vagy emelkedni? – kérdezi. Nem is bosszantana annyira a kérdés, ha nem századszor hangzana el ebben a hónapban. Ha tudnám rá a választ, akkor a tengerparton lógatnám a lábam, és a banánkoktélomat szürcsölgetve azon töprengenék, hogy milyen jótékony célra költhetném felesleges millióimat.

A gazdagságról jut eszembe! A minap olvastam egy cikket, melyben arról írtak, hogy egy orosz milliárdos megrendelte a világ leghosszabb magáncélú luxusjachtjának elkészítését. Ennek a mókának a költségeivel kapcsolatban végeztem egy gyors fejszámolást a saját havi fizetésemet alapul véve. Mivel a kapott eredményt elsőre hihetetlennek találtam, többször is utánaszámoltam. Az eredmény megdöbbentő volt. Majdnem 100.000 azaz százezer évet kellene dolgoznom ahhoz, hogy a havi fizetésemből én is vehessek egy ilyen jachtot. Összeszedem magam, és megpróbálok higgadtan válaszolni ügyfelem OTP-s kérdésére.

– Hosszútávon emelkedést várnak elemzőink. Rövidtávon és főleg így egy napon belül leginkább az amerikai makro-adatok – mint például a heti munkanélküliség, vagy az új lakás-eladási adatok – lehetnek rá hatással. Egy negatív korrekció elképzelhető, de hosszabb távon emelkedhet, főleg ha a gazdasági válság végét lehetne már látni. A legnagyobb kockázati tényező a nem fizető adósállomány, mely főleg Ukrajnában lehet jelentős.

– Maga venne most? – teszi fel a kérdést, amitől a falba tudnám verni a fejem... vagy inkább az övét.

Rutinból felelek:

– Mindenkinnek más a kockázatvállalási hajlandósága, és mindenkinnek magának kell eldöntenie, hogy mennyi az a pénz, amit hajlandó kockáztatni. Amit mindenképpen ajánlani tudok: olyan összeggel célszerű tőzsdézni, amire néhány évig nincs égetően szüksége, sőt nem lenne tragédia az sem, ha mondjuk a felét elveszítené. Ez esetben hosszútávon gondolkodva egy óvatos vétellel meg lehet próbálkozni.

– Tudja mit?! Próbáljunk meg venni 3000-ért 3300 darabot. Visszavonásig legyen érvényes az ajánlat.

Jobbra-balra, fel-le rohangálok a labirintusban. Úgy érzem, már századszor járok ugyanazon a helyen.

Ujjaim fürge táncot járnak a klaviatúrán, és már olvasom is vissza a megbízást:

– 3300 darab OTP vétele maximum 3000 forintért, visszavonásig. Beküldhetem a tőzsdére az ajánlatot?

– Igen, mehet.

– Beküldtem. Másban segíthetek?

– Nem, köszönöm! Viszonthallásra!

– Köszönöm hívását! Viszonthallásra! – mondom, és lerakom a telefont.

Mi van, ha sohasem jutok ki a labirintusból?

Valami miatt nagyon rossz előérzetem támad, de nem tudom, mi lehet az oka.

Amorf szellemalakok mellett haladok el, melyek értelmetlen zagyvaságokat suttognak.

A szellemalakok motyogása egyre erősödik.

Mi van akkor, ha már nem is létezem? Mi van akkor, ha az illuzionista porrá égette a testemet? Akkor hová kerül a tudatom, ha kijutok ebből a pokoli útvesztőből? Vagy így születnek a kísértetek? Igyekszem nem gondolni erre, és hogy megőrizzem ép elmémet, megpróbálom teljesen hétköznapi dolgokon törni a fejem.

Gyorsan válaszolok egy e-mailre, melyben az egyik ismerősöm a segítségemet kéri. A gyereke azt a házi feladatot kapta az iskolában, hogy írja meg mi volt az utóbbi években Magyarországon folyósított svájci frank devizahitelekkel a legnagyobb gond. Az egész probléma ott gyökeredzik, hogy a lakossági hitelszerződésben csak arról rendelkeztek, hogy mi van akkor a kamatokkal, ha kedvezőtlenül alakulnak a piaci viszonyok. Arra már nem tért ki a szerződés, hogy mennyivel kell csökkenteni az ügyfél terheit, ha javul a gazdasági helyzet. Kell-e egyáltalán adott esetben csökkenteni? Ezeknek a szerződéseknek az az egyik nagy hibája, illetve jellegzetes magyar sajátossága, hogy nem úgy lettek megalkotva, mint a vállalatoknak nyújtott devizahitelek. Cégek esetén ugyanis a devizahitel-kamatok változását a szerződésben meghatározott bankközi kamatlábhoz kötik, melyek mértéke nem a bankon múlik. Akár kedvezően, akár kedvezőtlenül alakulnak ezen adatok, az a szerződésben meghatározott időközönként azonnal módosítja a hitel kamatát, s így módon a havi törlesztő részletet. Lakossági ügyfelekkel kötött szerződéseknél itt jóval nagyobb mozgásteret biztosít a bankoknak a szerződés. Többek között emiatt is lett az egyoldalú szerződésmódosításról szóló törvény megújítva, illetve a kissé megkésve létrehozott magatartási kódex egyik sarkalatos eleme is erről szól: egészen pontosan a szimmetriáról. Vagyis, hogy ne csak akkor változtasson a bank a hitelkamatokon, ha a piaci körülmények emelésre készítenek, hanem ellenkező esetben is legyen kész lépni az emberek érdekében. *Érzem, hogy kezdek megőrülni. Az illuzionista gonosz varázslata egyre jobban rabul ejt, s nem tudom, mit tehetnék ellene.*

Karddal és nyers erővel itt semmire sem megyek. Ha ki akarok szabadulni innen, akkor az eszemet kell használnom. Mi is tulajdonképpen ez a labirintus? Az illuzionista tudatának kivetülése? Azt hiszem, hogy igen. Úgy gondolom, hogy ellenfelem a mágikus erejét használva, jelen pillanatban is arra koncentrál, hogy még inkább összezavarjon. Azt akarja, hogy ész nélkül futkározzak az általa kreált végtelen útvesztőben, míg fel nem adom a küzdelmet. Azonban én nem hagyom, hogy ez megtörténjen. Ha ez a tudatának a kivetülése, akkor a tudatalattija is itt kell, hogy legyen valahol. Míg a tudatával az örök rabságomon

munkálkodik, a tudatalattijának fogalma sem lehet mindezekről. Mikor a varázslatával megtámadott, egy mentális kaput nyitott a tudataink között, melyen – ha ügyes vagyok – épp úgy átjuthatok én is, ahogyan neki is sikerült az én elmémbe behatolnia.

20. Ingotag Ingatlan Alap?

Éppen végeztem az email megírásával, amikor csörög a telefon.

– C&T Bank, Nagy Károly. Üdvözlöm!

– Jó napot kívánok! Nagy Károly úr? Jäger György vagyok. Azt hiszem pont önnel beszéltem bő fél órával ezelőtt befektetésekkel, illetve a kockázati hajlandóságot felmérő kérdőívvel kapcsolatban.

Sikerült újra összefutnom az illuzionistával! Ha nem is a való világban, hanem a lelkek útvesztőjében, de jelenleg én kerültem helyzeti előnybe. Az illuzionista tudatalattijával van szerencsém diskurálni.

– Üdvözlöm, Jäger úr! Miben lehetek a segítségére?

– Innen hívom a fiókjukból. Az előbb érdeklődtem a fiókos munkatársánál is a megtakarítási lehetőségek iránt, és a tanácsadójuk annak ellenére, hogy én biztonságos befektetésbe szerettem volna tenni a pénzem, az ingatlan alapot javasolta. Amikor a kockázatokról kérdeztem, csak annyit tudott mondani, hogy mérsékelt kockázatú. Ez mit jelent?

Az illuzionista tudatalattija azt hiszi, hogy egy bankár vagyok. Pont annak lát, amit nem is olyan rég megpróbált elhithetni velem. Ezzel most a saját csapdájába fog esni. Hogy a bizalmába férközök, eljátszom neki, hogy messzi földön híres pénzügyi tanácsadó vagyok.

– Az Ingatlan Alap kezelője az ügyfelek pénzét ingatlanokba és rugalmas eszközökbe pl. rövid lejáratú bankbetétekbe fektetheti. A legfőbb kockázata, hogy előfordulhat olyan szélsőséges eset, hogy ha az ügyfelek nagy arányban váltanak vissza befektetésükből, az Alapkezelő nem csak a rugalmas összegekből, hanem az ingatlanokból is kénytelen kedvezőtlen piaci körülmények között értékesíteni. Ezek a veszteségek csökkenthetők azonban, ha az Alapkezelő hirtelen megnöveli a befektetési jegyek visszaváltási idejét. Ugyanis ha több idő áll rendelkezésére, akkor kedvezőbb áron értékesítheti az ingatlanokat. Ez a visszaváltási idő lehet akár 90 nap is. Sőt szélsőséges körülmények között egy normál esetben lejárat nélküli, azaz nyíltvégű Alap akár 3-4 éves zártvégű alappá is átalakulhat, ami azt jelenti, hogy lejáratig nem lehet eladni a befektetési jegyeket. Ez az Ingatlan alapok működési sajátossága és egyben kockázata, melyet tartalmaz Kezelési szabályzatunk és az Alap tájékoztatója, amit ön az adás-vételi szerződés elfogadása esetén tudomásul kell hogy vegyen.

– Rendben. És mi van akkor, ha ilyen tömeges visszaváltási hullám miatt egyik napról a másikra úgy döntene az Alapkezelőjük, hogy például csak 90 nap alatt lehet visszaváltani a befektetésemet, de nekem azonnal szükségem lenne a pénzre?

– Ebben az esetben valószínűleg úgynevezett lombard hitelt biztosítanánk Önnek a befektetése fedezete mellett. Ha lejár a 90 nap, és felszabadul a befektetése, akkor visszafizetheti belőle a hitelt.

– Más egyéb kockázata van az Ingatlan alapnak? Mi van akkor, ha zuhan a tőzsde?

– Ingatlan Alapunk nem tartalmazhat részvényeket, így a tőzsdei árfolyam-ingadozások nincsenek hatással rá. Az ingatlanok nagy cégeknek vannak bérbe adva. Ezek a bérleti szerződések stabil hozamot biztosítanak a befektetők részére. Azonban fontos megjegyezni, hogy az ingatlanok árát mind a gazdasági, mind a politikai viszonyok változása befolyásolhatja. Az ingatlanbefektetéseket kedvezőtlenül érinthetik az adózással, illetve illetékfizetéssel kapcsolatos jogszabályi változások. Az ingatlanok hasznosítása során fennáll annak a kockázata is, hogy akik bérlik az üzlethelyiségeket, egyáltalán nem, vagy csak késedelmesen teljesítik kötelezettségeiket, ily módon az Alap hozama is csökkenhet.

Előfordulhat az is, hogy egyes ingatlanok tényleges piaci értéke forgalom hiányában eltérhet az értékbecslő által meghatározottól. Nagyjából ezek a kockázatok, amiket mérlegelni kell a befektetése előtt.

– Még valami! Csak most jutott eszembe. A média annak idején zengett az ingatlan szövetkezetek botrányaitól. Sok ezer kisbefektető veszítette el minden pénzét, akik egy kicsivel magasabb kamat reményében ide fektették pénzüket. Így is tiszta lelkiismerettel merné ajánlani az Ingatlan Alapjukat?

– Az ingatlan szövetkezetek a Felügyelet hatáskörén kívül estek, és nem vonatkozott a működésükre olyan szigorú szabályozás, mint az ingatlan alapokéra. A befektetési döntését önnek kell meghoznia. Én csak általánosságban ismertettem az Ingatlan alap kockázatait. Segíthetek még valamiben?

Azt mondom az illuzionista tudatalattijának, hogy szívesen felelek egyéb kérdéseire is, de beszélgetésünk kezd hosszúra nyúlni, s e barátságatlan környék, nem éppen a legmegfelelőbb hely pénzügyi eszmecserék lebonyolítására. Talán célszerűbb lenne, ha az otthonában folytatnánk a beszélgetést e kietlen labirintus helyett.

– Köszönöm az információkat! Ha a jövőben ezzel kapcsolatban eszembe jutna még valami, keresni fogom.

Elnyertem a bizalmát. Felajánlja, hogy kövessem.

Az illuzionista gyanútlan tudatalattija kivezet a lelkek útvesztőjéből.

– Köszönöm! Viszont hallásra!

Újra a való világban találom magam a saját testemben. Még a kardom is nálam van. Egy díszes teremben álldogálok egy ajtóval szemben. Valószínűleg azt hitte az illuzionista, hogy agyatlan zombi-szolgát csinálhat belőlem. A hely egyáltalán nem ismerős. Rojtos szőnyeg fut végig a kőpadlón. Démon és angyal alakú mintái a mécsesek és fáklyák lobogó lángjánál úgy tűnnek, mintha torz táncot járnának.

21. A 24 órás zónában rekedt hölgy

Délután négy óra múlt tíz perccel. Egyre jobban fáradok, s a hitelkártya tervszámomnál is jobban nyugtalanít valami, de nem tudok rájönni, hogy mi az. Már jön is az újabb hívás.

– C&T Bank, Nagy Károly. Üdvözlöm! Miben segíthetek?

– Segítsen, kérem! Be vagyok zárva a dorogi fiókjuk előterébe – szólal meg egy izgatott, fiatal női hang. Teljesen olyan hangja van, mint a feleségemnek. Egy pillanatra fel is merül bennem, hogy nem ő próbál-e megrézfálni. *A díszes terem távolabbi sarkában egy kétszer két méteres ketrecet pillantok meg. A rácsai azonban nem halandó kovácsolta fémből készültek, hanem olyanok, mintha villámok lennének. Sercegnak, vibrálnak, szikrákat vetnek, és úgy remegnek, mint a lány, akit fogva tartanak. A rab felemeli a fejét, és csak ekkor döbbenek rá, hogy a várkisasszony az!!! Örökkévalóságnak tűnő másodpercekig némán állunk, elmerülve egymás pillantásában, majd úrnőm bársonyos hangja megtöri a csendet.* – Pénzt szerettem volna felvenni az automatából. A bankkártyámmal be tudtam jutni az ajtón. Most hogy nálam a pénz, szeretnék kijutni. Az ajtó nem nyílik. Leolvasó, ahol végighúzhatnám a kártyámat, itt bent sehol sincs. Csak ez a telefon van a falon, amin felhívtam önt. Nem nagyon tudom elviselni a bezártságot. Kezdek ideges lenni!

– Kérem, őrizze meg nyugalma! Nézze meg, legyen szíves még egyszer, hogy biztosan nem nyílik-e az ajtó!

– Sajnos továbbra is zárva van – feleli néhány másodperccel később. Nem tudná ön kinyitni valahogyan?

A várkisasszony ijedt, reménykedő szemekkel mered rám az erőterketrec rácsai mögül.

Fogalmam sincs, hogyan szüntethetném meg a varázslatot.

– Erre itt sajnos nincs rendszerünk. Nincs a fiókban véletlenül egy kolléga? Vagy egy járókelő az utcán, aki kinyithatná bankkártyájával kívülről az ajtót?

– Nincs itt egy lélek se!

– Megpróbálom a mobiltelefonján elérni a fiókvezetőt, aztán visszahívom önt ezen a számon, amiről most hívtott.

„Megpróbálok kijutni, és megkeresem Lotregar fővarázslóját” – mondom neki. „Csak őrizd meg a nyugalmadat! Most hogy megtaláltalak, már minden jóra fog fordulni. Ígérem, kijuttatlak innen!

– Köszönöm, csak siessen, mert klausztrófóbiám van.

– Azonnal intézkedem – nyugtatom meg *a várkisasszonyt*, majd lerakom a telefont.

Sajnos, ahogy leteszem a telefont, az újra csörögni kezd.

Lépéseket hallok az ajtó mögül.

Csúnyán káromkodom magamban. Két lehetőség jut eszembe: Vagy nem fogadom a hívást, és ezzel kockáztatom, hogy kirúgnak, vagy felveszem a telefont, és megpróbálom minél gyorsabban lerázni a hívót. Ez utóbbi mellett döntök.

Berúgom az ajtót. Legnagyobb meglepetésemre nem az illuzionistával találom szemben magam, hanem a lotregari előljáró egyik katonájával.

– C&T Bank, Nagy Károly. Üdvözlöm! Miben segíthetek?

– Szervusz, Károly! De jó, hogy egyből téged sikerült elérni! Néhány napja beszélünk telefonon, befektetési tanácsokat kértem tőled. Kovács Gábor vagyok!

Kovács Gábor úr meglehetősen bőbeszédű, s fél óránál rövidebb beszélgetésem nem igen volt még vele. Az eddigi tapasztalataim alapján barátságos, nyitott embernek tűnik.

– Ugye nem baj, ha tegezlek? – kérdezi.

– Nyugodtan tegezhet, Kovács úr! Én azonban, ha megengedi, továbbra is magáznám.

– Ez valami belső szabályzat? Megkérlek, hogy tegezz!

– Szervusz, miben segíthetek? – kérdezem, és közben arra gondolok, mi lehet a 24 órás zónában rekedt ügyfelemmel.

Meg akarom kérdezni a katonát, hogy mit keres itt, és hogy tud-e segíteni az erőterketrec megszüntetésében, de ő mindenféle egyébéről kezd el hadoválni.

– Igazából most nem pénzügyek miatt telefonálok. Múltkor olyan kellemesen elbeszélgettünk, hogy arra gondoltam, ismét felhívlak. Rád kerestem a facebookon. Nagyon szép feleséged van. Gratulálok! Add át üdvözetemet neki! Mikor szeretnétek gyereket? Ugye nem baj, hogy ilyeneket kérdezek?

– Ööö...

– Vagy vissza szokták hallgatni a beszélgetéseket? Azt tudom, hogy minden rögzítésre és tárolásra kerül. Ha bármi bajod származhat belőle, nyugodtan mondd meg.

– Ühüm... Ezen a vonalon pénzügyekkel kapcsolatban nyújtunk tájékoztatást ügyfeleink részére – próbálok minél udvariasabb lenni.

Minél előbb ki kell szabadítanunk a várkisasszonyt. Az illuzionista bármelyik pillanatban rajtunk üthet.

– Teljesen igazad van, Károly! Te ugye valamilyen pénzügyi sulit csináltál? Én most végeztem a jogon. Nehéz jó állást találni. Lehet, hogy nekem is inkább a bankszakmát kellett volna választanom. Mindig is érdekelt a téma. Milyen iskolát végeztél? Mennyit lehet vele keresni?

Ahogy beszél hozzám, hipnotizáló tekintete egyre jobban rabul ejt.

– Ööö... a pénzügyi szektorban a statisztikák szerint magasabb a fizetés a szellemi szférában dolgozók átlagos kereseténél.

– Szóval nem válaszolhatsz a kérdéseimre. Legyen, ahogy akarsz, akkor beszéljessünk a saját pénzügyeimről. Befektettem a pénzem abba a nem tudom hogy hívjákba, amit múltkor

ajánlottál, ami mérsékelt kockázat mellett magas hozammal kecsegtet. Eltelt két nap, és kevesebbet ér a pénzem. Ez hogy lehet?

– Ne haragudj Ödön, de egy fontos dolgot kellene elintéznem. Nem tudnánk ezt később megbeszélni?

– Jól van, Károly, csak emlékszel rá, mondtam, hogy régebben tőzsdéztem, és megjártam már a részvényekkel. Olyan megtakarítást akartam, ahol nem ingadozik ennyire az árfolyam, ami mellett nyugodtan alszom. Ez pedig nagyon kockázatos! Ráadásul nem találok a papírokat sem, amit a befektetésről küldtél.

A lotregari katona arról kezd el beszélni, hogy milyen kockázatos a küldetése, főleg így, hogy a kardja eltört az egyik ajtó felfeszítésénél, s nincs mivel megvédenie magát. Arra kér, hogy adjam oda neki az én fegyveremet. „Majd fedezlek vele, amíg megpróbálsz kiszabadítani a várkisasszonyt.” – mondja barátságosan, s amiről ekkor még nincs tudomásom, erős illuzionista mágiával átítatott hangon.

Érzem, hogy valami nagyon nincs rendben, de mégsem tudok ellenállni a katona ésszerűnek tűnő ajánlatának, és vörösen izzó szemeknek. Azt mondom:

– Mindenkinek mást jelent a kockázat. Van aki még a lekötött betétet is túl kockázatosnak tartja. A lényeg az, hogy felmértük a kockázatvállalási hajlandóságodat, és az alapján döntöttél a befektetés mellett. Átküldhetek egy e-mailt, hogy milyen biztonságos értékpapírokat tartalmaz a befektetésed, s egy grafikont arról, hogy milyen kiegyensúlyozottan teljesített ez a befektetés az utóbbi években – hangsúlyozom, és felé nyújtom a kardom.

– Jól van, ezt már szeretem. Mindig megnyugtat, ha veled beszélhetek – mondja, és a fegyveremért nyúl.

Megremeg a kezem. Lotregar főmágusának szavai jutnak eszembe, amit az illuzionistával kapcsolatban mondott: „Az elmék csatájában egy fegyverforgatónak esélye sincs. Menthetetlenül el fog pusztulni, ha egymaga száll szembe vele.” Aztán egy számomra sokkal fontosabb ember tanításai törnek elő a múlt ködéből: „Sosem vagy egyedül, fiam. Mindazok, akik fontosak neked, s akiknek valaha is fontos voltál, veled lesznek, mindörökké. Számíthatsz ránk, fiam. Nem kell mást tenned, csak emlékezz ránk, s segíteni fogunk” – néhai mesterem szavai napfényként világítják meg előttem az utat. Kisöprik az elmémre nehezedő köd utolsó, apró foszlányát is.

– Mindazonáltal azt szeretném még tudni... – szólal meg ügyfelem, majd elkáromkodja magát. *Ebben a pillanatban a lotregari katona-álarc lehull az illuzionista csúf pofájáról.* – Oh, bocsáss meg, a kutyám kikapta a kezemből a megmaradt bankpapírokat, és elrohant vele. Utánamegyek, mielőtt megenné. Ha nem haragszol, most lerakom. Szevasz!

Ellenfelem hitetlenkedve döbben rá, hogy lelepleztem. Varázslásra emeli karjait, de már nincs ideje bevetni gonosz praktikáit. Kardommal megszabadítom a rusnya fejétől.

Bontom a vonalat.

Mélyet sóhajtok.

Lelki békém helyreállítását megakadályozza a telefon újabb csörgése.

Úgy érzem, nincs erőm fogadni a hívást. A harmadik csörgésnél azonban teljesítem munkaköri kötelességemet.

– C&T Bank, Nagy Károly. Üdvözlöm! Miben segíthetek? – veszem fel a telefont.

– Jó napot kívánok! – szólal meg egy ismerős, kellemes női hang. – Magával beszéltem néhány perce. A dorogi fiókból vagyok. Csak azért telefonálok, hogy ha még nem hívtál fel senkit, akkor már ne is tegye. Az ajtó mellett volt egy gomb, amiről végig azt hittem, hogy villanykapcsoló. Aztán megnyomtam, és az ajtó kinyílt! – mondja nevetve. *Az illuzionista halálával a várúr lányát fogva tartó energiaketrec egy pillanat alatt elenyészett. A fiatal hölgy hálásan veti a karjaimba magát.* – Köszönöm a segítségét!

– Én köszönöm, hogy visszahívott – felelem. Letéve a telefont konstatalem, hogy már csak pár perc van hátra a munkaidőmből.

Az illuzionista elpusztítva. A várúr lánya kiszabadítva. Küldetés teljesítve. Minden jó, ha a vége jó!

22. A jól végzett munka gyümölcse

Megszólal a telefon. Fáradtan fogadom a hívást. Utolsó esélyem a hitelkártya tervszámom teljesítésére. Elhatározom, hogy addig nem eresztem el ügyfeletem, nem teszem le a telefont, amíg el nem adok neki egy nyamvadt, dombornyomott kis plastiklapot.

– Sikerült az OTP vételem? – érdeklődik egy ismerős hang a vonal túlsó végéről. Rögtön emlékszem, hogy nálam adta le a megbízást nem is olyan rég.

– Azonnal megnézem – felelem, és elővarázsolom a monitoromra a szükséges adatokat. – 3000 darab OTP vételére adott megbízást maximum 3300 forintért. Teljesült 3300 forinton.

A vonal túlsó végén hosszú hallgatás. Érzem, hogy valami nagyon nincs rendben.

– Én nem ezt a megbízást adtam – szólal meg egy idő után, enyhe dühvel a hangjában.

Gyorsabban kezd verni a szívem, és kövér izzadságcseppek jelennek meg a homlokomon. Hirtelen rádöbbenek, hogy mitől voltam frusztrált egy ideje. Rosszul küldtem be ügyfelem megbízását a tőzsdére. Nem kell visszahallgatnom a beszélgetést ahhoz, hogy emlékezek rá, hogyan adta le a tranzakciót: 3300 darab részvény vétele 3000 forintért. Egy pillanat alatt rádöbbenek, hogy nagyot hibáztam: felcseréltem a mennyiséget az árfolyammal, s még visszaolvasásnál se figyeltem fel rá, hogy tévesen írtam be az adatokat.

Mivel tőzsdei megbízást törölni nem lehet, az OTP meg egyre csak emelkedik, azonnal döntök:

– Igaza van, adminisztrációs hiba történt – jelentem ki határozottan. Már nézem is az OTP részvény mai grafikonját, és vadul csépelem a számítógép billentyűit. – Ön 3300 darab részvényt akart venni, 3000 forintért. A részvény árfolyama egészen 2990 forintig ment le a mai nap. Meg tudta volna venni a teljes mennyiséget 3000 forint darabáron. A jelenlegi árfolyam alapján önnek most a 3300 darabja 1.320.000 forinttal érne többet, ha jól lett volna rögzítve a megbízás. Ezzel szemben a haszna így csak 300.000 forint. Vagyis 1.020.000 forint elmaradt haszna keletkezett az adminisztrációs hiba folytán... az én hibám folytán...

Kis szünetet tartok, mert úgy érzem, elfogyott a levegő a teremben. Lelki szemeim előtt megjelennek a cégem kollektív szerződésének azon sorai, melyek az üzletkötő korlátlan anyagi felelősségére vonatkoznak hibás megbízás rögzítése esetén.

Csak egy dolgot tehetek:

– Uram! Egy pillanat türelmét kérem. Azonnal átutalom a számlájára a különbözetet. Ez így megfelel önnek?

– Rendben van. Megfelel, de máskor jobban figyeljen oda!

– Arra mérget vehet – felelem, és miután elköszönünk egymástól, bontom a vonalat.

Belépek az internetes bankomba, megnyitom a saját számlámat, feltöröm a lekötött betéteket, és átutalom az ügyfél számlájára az összes pénzemet. Többek között azt is, amit a nászútra tettünk félre a feleségemmel. Mivel bankon belüli az utalás, azonnal megjelenik az összeg az ügyfél számláján.

Mára ennyi volt.

Miközben kikapcsolom a telefont, arra gondolok, hogy hány havi fizetésembe került, hogy bejöttem ma dolgozni. Sikeresen lenulláztam a számlám egyenlegét. Azt hiszem igényelnem kell magamnak még ma egy hitelkártyát, hogy legyen pénzem a következő fizetésig. Legalább a havi tervszámom meglesz. Hosszan ülök a monitor előtt, nehezemre esik felállni. Becsukom a szemem...

... egy szomorú fűzfa alatt állok, de egyáltalán nem vagyok elkeseredve. Kilépek a lombok árnyékából, és felpattanok a lovamra. Tarka mezőkön, erdőkön és kristálytisza patakokon vágtatok keresztül, miközben szépséges várkisasszonyom szorosán átkarol. Csillogó szemébe nézek, s ő közelebb hajol hozzám. A csípős reggeli szellőben vadul lobogó hajával megcsiklandozza arcom, s könnyed csókot lehel a számra. A világ legszerencsésebb embere vagyok!

VÉGE

TARTALOM

1. A befektetési alapok és a házinyulak
2. Az ördög ajándéka: hitelkártya
3. A trükkös játékmester maga alakítja a szabályokat, s közben még az élőholtak is megtámadnak
4. Kinél kamatozik a pénz, míg az utalt összeg elér az egyik bankból a másikba?
5. Babakötvény, avagy: „Hol laksz Pistike?” – kérdezi az óvónéni. Mire Pistike: „Nem tudom, de a számlavezetőm a C&T Bank.”
6. Adathalászok
7. Zárolt whisky a bankszámlakivonaton
8. Állampapírok és kötvényalapok, avagy: miért ér kevesebbet, ami több?
9. Külföldi kártyás tranzakciók, avagy adakozzunk szegény Visának is
10. Folyószámlahitel avagy a gépek uralma
11. A kevés pénznél csak a sok pénz rosszabb
12. Keresztértékesítés mesterfokon
13. Ha megnyerte, nehogy vigye!
14. A titokzatos EBKM
15. Cigi szünet
16. Az internetes vásárlás veszélyei, avagy www.megkopasztalak.hu
17. Befektetési tanácsadás avagy játék a szavakkal
18. A férfi, akivel a világ legkegyetlenebb dolga történt
19. OTP-vásárlási láz
20. Ingatag Ingatlan Alap?
21. A 24 órás zónában rekedt hölgy
22. A jól végzett munka gyümölcse